

The unfortunate thing about this world is that good habits are so much easier to get out of than bad ones. — Somerset Maugham.

OPINION

Founded by Mahatma Gandhi in 1903. Former Editor: Manilal Gandhi—1918-1956.

No. 49—Vol. LVII.

Friday, 18th December, 1959

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER.
Price: FOUR PENCE

Nations Prepare For Definite Action Against Apartheid

UNITED NATIONS, N.Y.

IN this penetrating study of current changes in American policy towards South Africa, Donald Grant, writing in the "Post-Dispatch" draws attention to three different courses to which the Western Powers might resort to for purposes of exerting pressures which might force Verwoerd to change his mind,

Mme. Pandit Utters Grave Warning

ST. LOUIS, Nov. 18.

MME. VIJAYA LAKSHMI PANDIT, sister of Prime Minister Jawaharlal of India, warned today that India may have to resort to force in the current border dispute with red China.

"China has gone on encroaching on our territory and now the Indian people are incensed and demand action," she declared.

It was believed to be the first warning of force by a high Indian official in the dispute.

Mme. Pandit, Indian High Commissioner in London and a former president of the United Nations General Assembly made the statement in a speech at Washington University.

Asked by newsmen whether India had enough forces to back its stand, she said India has "a fine army and air force which are able to cope with the situation." She said the decision on whether to use force would be up to Mr. Nehru and other Indian leaders.

As for many years past, racism in the Union of South Africa is one of the thorniest problems before the United Nations. What is new this year is that the groundwork is being laid at last for doing something about it.

A new World Court action against the Union of South Africa is one possibility.

Quiet negotiations between the Union and some of the larger powers is another.

Still a third possibility lies in economic action—a boycott—against the Union.

There are two reasons why the possibility of real and effective action arises at this time. First reason is that the United States has changed its policy and now—with caution—opposes racial oppression in the Union. This change began last year, but has become much more evident at the present session of the General Assembly.

The second reason why the outlook on this problem has changed is the emergence of new and independ-

ent African states. Only a few years ago there were but two independent African nations—Ethiopia and Liberia. Today there are 10 independent African nations, and next year there will be 14.

These states may be divided on other issues, but on the question of racial oppression in the Union of South Africa there can be no real disagreement. Fourteen nations, furthermore, can make their weight felt

in several directions, for each has its own set of friends outside Africa.

The latest move against the Union of South Africa came in the U.N. Political Committee when a resolution on the subject of apartheid (race discrimination) was passed 67 to 3, with seven abstentions. Both the resolution and the vote carried the case against the Union beyond previous action by the U.N.

(Continued on page 484)

Brown Says Stanford Made A Mistake

IN a Press statement, Mr. Peter Brown, national chair man of the Liberal Party says:

"Mr. Walter Stanford is a man of integrity and no doubt he regards as good the reasons he has given for resigning from the Liberal Party and joining the Progressives. Nevertheless I think he has made a mistake. I do not believe that the policies of the Progressive Party are anything more than a step in the right direction. I believe that logic and the development of events in Africa and the Union will inevitably drive the Progressive Party towards acceptance of the policies for which the Liberal Party stands.

"Mr. Stanford has left an

inter-racial organization to join a White political party which may later have some non-White members. His action in doing so will come as a bitter blow and a particular disappointment to African, Coloured and Indian members of the Liberal Party. These members, often at considerable personal cost, have rejected narrow and emotional group appeals and pledged themselves to work for a common society for all in South Africa. At the moment they could not join the Progressive Party even if they wanted to and many of them will never be able to. They rely on White members of the Liberal Party to stand with them in the future, as they have done in the past.

OPINION

FRIDAY, 18TH DECEMBER 1959

Looking Back

AS this is our last issue for the year, we should like to do two things. We should like to wish all our readers a very happy Christmas and Prosperous New Year.

At the same time we should like, also, to draw attention to the significance for our country of the year that now comes to its end.

Depending on the side on which the reader has been when it comes to the relations between our various peoples, the year now drawing to its end can be said to have marked movement forward or backward.

Those who fight to extend the area of liberty can with justification regard 1959 as having seen important changes in world opinion. For the first time at the United Nations the American government openly identified itself with the opponents of apartheid and moved from pious unctuosities when it came to apartheid to definite, if cautious action.

This naturally had a profound impact on the men of apartheid. They reciprocated the compliment by giving more publicity over the air to stories of crime in America's underworld and by saying some harsh things against those Americans who attacked apartheid.

America's tactical shift naturally means that apartheid has lost one more powerful friend and the cause of liberty has gained accordingly.

On quite another plane South Africa has been affected indirectly by the strained relations between India and China. The local Indian community has strong blood and cultural ties with India. China's aggressive designs on the Himalayas showed clearly how wide the ideological fissions are in the Indian community. The Natal Indian Congress revealed its two loyalties when it disregarded Indian sentiment and mouthed platitudes on the Sino-Indian dispute instead of taking a clear and unambiguous stand.

For us, too, the year has not been a good one. Increasing financial difficulties have more than once confronted the Trustees of the Phoenix Settlement, who own "Opinion," with the need to decide whether or not to cease publication. This problem has not been solved and we wait to see what will happen in 1960.

In the meantime, it can be said that on very many planes there has been definite movement forward and during the Christmas season it would be best to think more of this side of the picture.

Phoenix Settlement And My Responsibilities

SUSHILA GANDHI

THE future of this institution has been on my mind and in my heart for sometime now. I have tried to fulfil my duties by placing my problems before the public. If this institution was just an ordinary one; then it would have been quite easy for me to close down. But the history behind this institution together with the ideals and hopes of its founder, are so deep in my heart that I am reluctant to give it up.

Gandhiji has been enshrined in my heart, as my teacher and friend even before I became a member of the Gandhi family. I came to this Settlement at the young age of 20 and during the many ups and downs in my life here, I have always gained comfort and inspiration from my spiritual father—Bapuji. This faith has sustained me, in these last few years when I have tried to shoulder the responsibilities left to me by my late husband.

This institution is a memorial to Gandhiji. It is a historical place. Phoenix, with its quiet atmosphere, trees and flowers, and even this very earth has always conveyed to me the message of that great man, who walked on this ground and lived amongst these things. I have never failed to experience the fragrance of Bapuji's sweet presence in Phoenix, the place where, a great man, who is only born once in a thousand years, has walked and lived. In spite of our sins and petty lives, this land is sacred. It will always be a place of pilgrimage, for those who seek inspiration to better their lives and gain a little from the great men who have passed on.

Phoenix Settlement is a "Gandhian Mission." To continue the work of a mission is to give your life in its service. The Christian Missions opened their own message and so the Gandhian message should spread the teaching of Gandhi, then and then alone does it justify its existence.

My late husband, during his lifetime, fulfilled his duty and lived to convey the message of Gandhiji to the best of his ability. But alas today, though it pains me deeply, I have the choice before me of not being true to my beloved teacher or of being incapable and inadequate to serve him... I feel that I would much rather be inadequate than dishonourable.

In spite of all this, I wish to see this institution flourishing and spreading the message of goodwill. My strength and my ability to do so is, unfortunately, very limited. I have struggled through these last four years and

it grieves me deeply [to acknowledge defeat. Therefore I have time and again appealed to all South Africans, to assist me in keeping this sacred institution alive and thriving. Is it possible that there is not one human-being who can answer my appeal at the eleventh hour?

My husband's position in this institution was very different Gandhiji had bound him to [the vow of not hoarding or saving, and according to that my husband worked for this institution, making enough to run it and not drawing any savings for himself. After his death I too have done the

Publisher's Notice

WE would like to inform our readers that there will be no issues of 'Opinion' and 'Indian Opinion' on December 25 and January 1st owing to the Xmas and New Year Holidays.

same. For those who may come after us this vow will not be compulsory.

If I close down this weekly paper, without first informing my readers of my difficulties, I am sure that the South African public or my heart would never forgive me for doing so. If the public hold the same respect and love for this institution as I do, then it is a great mistake. If in spite of this appeal, the public does not come forth with any assistance, then at least I can feel that I am not entirely to blame. If I do not receive any suggestions then I shall have to close down. Any suggestions of any kind, will be very welcome.

I am anxious to serve my revered teacher, if necessary, here or elsewhere. But if it means only a waste of money, time and energy, then it is not a service any longer. We have tried to conduct the work of both the "Opinion" and "Indian Opinion" to the best of our ability. But we have failed to arouse an re-

(Continued on page 475)

7,000 At Curries Rally

(From Our Special Correspondent)

AN estimated 7,000 people attended an African National Congress mass rally at Curries Fountain last Saturday. After waiting for an hour for the meeting to start, the large audience was disappointed at the non-appearance of Prof. Z. K. Matthews, who had been billed as the star speaker for the afternoon. No explanation was given for Prof. Matthews's absence, but according to later reports, a telephone call to his home in the Cape established that at that moment he was attending a social function in his hometown.

No political reason is attributed for his failure to attend. Prof. Matthews is a top-ranking member of the African National Congress who, like Chief Luthuli has no affiliations with Communism but is prepared to co-operate with them for the furtherance of the aims of the ANC. Matthews only recently demonstrated his loyalty to South Africa by refusing to accept service in the tribalised Fort Hare University College under the Bantu Affairs Department. Prof. Matthews decided that it would be both humiliating and disloyal of him to become a B.A.D. servant. This stand was taken by him at considerable financial cost to himself.

No Other Motive

He does have differences with some top ANC officials but these have lately been submerged in the wider interest. It is probable that his absence from Saturday's mass rally was due either to some misunderstanding as to the date of the meeting or to plain bad organisation. No other reason need necessarily be read into the affair.

Dr. Naicker president of the SAIC addressed the meeting at length, which also heard part of a message from Chief Luthuli. A message was read from Mr. Chou en lai, Prime Minister of Communist China, in which the Chinese Premier, who is at the present time causing acute anxiety throughout Asia by his own brand of imperialism, assured Chinese support for the liberation struggle in the Union. It was clear that this message had been solicited by the ANC, and observers consider that messages from Communist sources may in future do the Congress movement a great deal of harm. The time has passed when non-White peoples, groaning under the apartheid yoke, automatically assumed that anyone opposed to the racist tyranny practised here were their friends.

Genuine Friends

With his increasing political awakening, the non-White is beginning to distinguish between genuine friends of the democracy and those who, like the Communists, are out to exploit the disabilities of the blackman for their own ideological ends.

There is little question but that the leadership of all four Congresses is, for whatever reasons or from whatever motive, still unduly sympathetic towards the Communist bloc of nations.

U.S. President Addresses Indian Parliament

ADDRESSING a joint session of both Houses of the Indian Parliament in New Delhi on December 10, President Eisenhower laid emphasis on "the special community of interests and the identical basic goals of the United States and India." He said, "I bring to this nation of 400 million, assurances from my own people that they feel the welfare of America is bound up with the welfare of India."

The United States, he said, with India the deep desire to live in freedom, human dignity and peace with justice.

The lobbies and galleries of the central hall of the Parliament building were packed to capacity with Ambassadors, high officials, dignitaries and journalists. The House was full with over 800 Members of Parliament.

The President paid tribute to the Indian people for their culture, their progress and their strength among independent nations and said that all humanity was in debt to this land, but Americans had a special community of interest with Indians.

He spelled out the interests by referring to both countries pursuing as national policy the expansion of democracy, and both countries achieving national strength out of diversity with many strains and races, speaking many tongues and worshipping in many ways. Both countries, he said, were seeking improvement and betterment of all their citizens by assuring that the State would serve and not master its people or any other people.

Speaking about the issues of war and peace, the President said: "For my part, I shall do all I can as one human working with

Whether they are aware of it or not, this tendency can be regarded as making propaganda for Communism in South Africa in the sense that it could serve the object of persuading non-White South Africans to regard international Communism as a friend in time of need. But unless they adopt a genuinely neutralist attitude these leaders can be sure that there will be a recoiling upon their own heads. As the people of Africa become more and more disillusioned over Communist intentions, they will inevitably begin to regard with suspicion those of their own leaders who failed to warn them in time of the menace of Communist totalitarianism.

other humans, to push towards freedom, towards dignity and a worthy future for every man and woman and child in the world. If we give all that is within us to this cause, the generations that follow us will call us blessed. Should we shirk the task or pursue ways of war—now become ways to annihilation and race suicide—there may be no generations to follow us."

The President referred to India's achievements after freedom and said, "To-day India speaks to other nations of the world with greatness of conviction and is heard with greatness of respect."

The President added, "India is a triumph that offsets any world failure of past decade—a triumph that as men read our history a century from now may offset them all."

Thunderous cheers greeted the President when he concluded his address with: "In this great crusade of peace from the history of your nation, I know India will ever be the leader."

Syrian Afro-Asia Solidarity Committee

On arrival in Damascus on November 21, Yusuf as-Sibai, secretary of the Afro-Asian Solidarity Conference, said that he will form a committee for Afro-Asian solidarity in the Syrian region and that during his stay in Damascus he will proceed to Lebanon to discuss forming a similar committee there.

Phoenix Settlement And My Responsibilities

(Continued from previous page)

response in our readers. It is partly the fault of our inexperience and partly the lack of interest in our readers.

If the public awakens from the lethargy it has fallen into, then there is hope for a brighter future. In the meanwhile, darkness looms over us.

If we care to find the reasons for our plight in this country, it is because of our lack of interest, in public institutions or public work. For years we have gone on hoping that India or the world outside will assist us, or will solve our problems for us, but we ourselves have not come forward with any active step. Neither do we seem to feel the necessity for such a step. We have become too engrossed in our own selfish little lives, where we wish to make the most money and enjoy our own pleasures. If this is not true, then, today a place like Phoenix Settlement, would not be on the verge of closing down, in a country, where there are many rich people. We have in our midst a place of inspiration for a high and better life, and yet, there is not one amongst us who is prepared to give his or her services to this institution. We shall be only too pleased to give any information on this matter personally.

HAWKERS AND TRADERS

Gent's wrist watches, 17/6 with 15 jewels 22/6; 17 jewels, waterproof, shockproof 32/6; 21 jewels, waterproof, shockproof, 37/6; 25 jewels, waterproof, shockproof, 41/6; Ladies wrist watches 39/6, 25 jewels 49/6. A. I. Agencies, P.O. Box 3980, Cape Town.

No Catalogues

Ambitious young men can earn £2,000 per annum in Accounting, Secretaryship, Costing, Banking, Municipal Services, Building Societies, B. Com. Degree. Success starts immediately you send for the free book "The Direct Way To Success," and have your career planned by the School of Accountancy, backed by 50 years successful educational service. Write to The School of Accountancy, P.O. Box 4592, (Z) Johannesburg, and at 8th Floor, Mansion House, 12 Field Street, P.O. Box 1865, Durban. Phone. 2-4063.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Barklys Arcade, 38 Market Street, Cor Diagonal & Market Sts. Johannesburg. Phone 33-1654

Comment On Men And Events

Apartheid Getting Into Serious Difficulties

By JORDAN K. NGUBANE

A ROMAN CATHOLIC BISHOP recently announced that he would go to gaol rather than allow the State to take over a school which the Church ran for the non-Whites. When a government uses legislation as an instrument of persecution, just men offer their heads. Dr. Verwoerd has placed responsible citizens in this country where they have no choice other than to take up positions which make them defy the law.

This is a dangerous situation as much because policies which are devoid of moral content undermine social stability as because in a mixed community they could very well threaten peace.

How far social stability is being undermined is shown clearly in the statement by the Catholic Bishop who said he would defy the law of the land and go to gaol in protest. There seems to be little doubt that very many democrats in this country feel the same as the Bishop.

The threat to peace is emphasised clearly by what is going on in the United Nations at the moment. As a news report elsewhere in this issue shows, already opinion there is crystallising along directions which no amount of ranting by our talented Eric Louw will change. And these directions can never do White South Africa much good.

World Court

Some nations are thinking of World Court action against the men of apartheid. The West Africans and other independent peoples of Africa are determined to push to the fore the apartheid issue. In doing this, of course, they have the grateful support of the overwhelming majority of the African peoples of the Union.

What would be the implications of levelling serious charges against South Africa and taking her before the International Court of Justice? Depending on the nature of the charge, an adverse decision could quite possibly lead to the expulsion of South Africa from the United Nations. She could also be driven out of the Commonwealth as a result.

Thus isolated, she would be an easy target for all her enemies. The free peoples of Africa and those who will join them next year would start a crusade against her; gag up against her and, ultimately, confront her with the reality of war. Feeling in Africa is too strong and deep seated against apartheid to move events

in a different direction where there is no choice.

And where the peoples of Africa were up in arms against apartheid, it is impossible for me to imagine that very many non-Whites will rush to take up arms to defend apartheid.

Verwoerd Isolated

On the contrary, with Verwoerd isolated and Africa rallying against apartheid while the West and the Soviet Union cheered the man of colour, a solution could very well arise when the race oppressor could be put in a very tight spot. The boycotts would be intensified. There would be passive resistance movements. African men and women from every walk of life would all march to the gaols of the land and fill them up. Law and order would break down and beyond that nobody can say with precision what would happen.

It is only when one reflects on this that the madness of apartheid becomes clear beyond all shadow of doubt. Something worse emerges. It becomes clear that to advocate a policy which insults the man of colour is to be grossly irresponsible.

The second course advocated is that quiet negotiations should be conducted to get apartheid to yield ground without much loss of face. Ghana and America in particular seem to prefer this course—for very different reasons. Ghana feels that the peoples of free Africa are too weak to force the men of apartheid to give up their wicked ideology. Negotiation and persuasive pressures seem the cheapest way to move events in the desired direction.

America is interested in the continent's economic potentialities. An explosive situation could very well create conditions which would favour the Soviets. With Khrushchev coming to the Cameroons next year, America's fears are multiplied many times.

Doubts

Most of us doubt very much that apartheid can be broken by parleying around champagne glasses. Apartheid is a way of life. It twists the entire personality of a human being and makes him see life from a totally different angle. For him to change, something has got to be broken in him—and that is his belief in his own innate superiority over his fellowmen. This can be done only by determined opposition on the homefront.

A new factor is now coming to the fore—the economic boycotts. The Liberals, the Africanists and the Congressmen all agree that the boycott weapon hits all sides. But they all insist that where the man of colour has no choice, he is perforce compelled to use even that which, in normal circumstances, he would avoid.

There have been people who have said that the Africans will suffer most where there is a world boycott of South African goods. There is no doubt about that. But the point is: Must the African continue to subsidise his own humiliation by seeing to it that his stomach is half full?

Or, must he say: Come what may, I have had enough of the tyranny of apartheid?

African Answer

The African's own answer was given in the clearest manner possible by a railway worker with whom I discussed the boycott recently. He said: "Yes, if the boycott comes on a world scale we shall certainly be thrown out of employment. We shall starve. But when a soldier enlists for service in war, he gives his life to the State to do with it as it thinks best in order to create a better future for his children. We should be lucky merely to starve in order to break apartheid's back. We are soldiers fighting a cruel racial war."

This is the mood of the majority of the people whom apartheid hits hardest. Those, right at the bottom of the economic scale.

Against this background it would seem that a combination of the three approaches considered here holds out better prospects of moving events in the desired direction than either of the other courses.

Death Of The Mahatma's Elder Sister

SHRIMATI RALIATBEN, the elder sister of Mahatma Gandhi, died on the 11th of this month at the age of 98 after a long illness. She has left behind a daughter-in-law the wife of Gokaldas who had visited South Africa with the Mahatma.

Raliatben had been widowed at an early age. She had one daughter and one son both of whom died long before her.

Of Gandhi's 3 brothers and 3 sisters she was the last.

We pray that her soul may rest in peace.

Phone 835-6786

P. O. Box 1549,

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

83 West Street, JOHANNESBURG.

About The Disputed McMahon Line

THE McMahon Line has featured very prominently in the Sino-Indian dispute. Few people know precisely what it is and where it runs. In this informative article which appeared in the "Christian Science Monitor," R. Rahul, gives interesting historical information on the famous line.

Col. Sir Arthur Henry McMahon was the great frontiersman who negotiated as Foreign Secretary of the Government of India at the famous conference convened in Simla between the British, Chinese, and Tibetans in 1913, called specially to define the political status of Tibet,

McMahon's life (1862-1949) and work portray him as the ideal of the frontier officer, greatly admired along the frontiers of Central Asia. There is the testimony of Lord Hardinge, who as Viceroy of India had to choose a secretary to the Foreign Department, in the cold weather of 1911, from several candidates belonging to the Civil Service who came and stayed with him so that he might select the one he considered most suitable.

He wrote: "What I needed was an official who would cultivate and maintain friendly relations with the ruling princes and who would be a pleasant travelling companion when visiting native states. Finally, I selected Sir H. McMahon, Resident in Baluchistan, an agreeable personality."

For over 20 years, after joining the Political Department in 1890, McMahon served continuously in many outlying Northwest Frontier posts, gaining distinction as administrator and negotiator, especially in relations between Britain and India on the one hand and Afghanistan and Persia on the other. He was appointed in Egypt in August, 1914, as the first High Commissioner in succession to Lord Kitchener on his appointment as Secretary of State for War. And at his instance, the famous though ill-fated "Hussein-McMahon Correspondence, 74 July, 1915—16 March, 1916" was conducted through him eventually leading to the expulsion of the Turks from the Arab countries in Asia and the freeing of the Arabs from the Turkish yoke.

McMahon's first assignment concerned with the making of India's frontiers (1894-96) was the extremely difficult task of delimiting and demarcating the 800-mile Afghan-Baluch frontier in the light of the Agreement of 1893 whereby Afghanistan renounced all claims to sovereignty over frontier tribes in India from Chitral to Persia;

The next important mission of which he was in charge, dealing with the demarcation of boundaries between India and its neighbours, was when he was appointed by Lord Curzon in 1903 as Arbitrator, under the terms of Article 6 of the Treaty of 1857, between Afghan and Persian boundary claims in the delta province of Seistan.

McMahon's work was rendered difficult by the strategical position of Seistan with reference to the security of India and by Russian intrigues at a time when the struggle between Britain and Russia for ascendancy in Central Asia was most acute, especially along the eastern Persian borderlands of Khorasan and Seistan. His work resulted in such a consolidation of the British position in southeast Persia that a definite zone of British influence was formally recognized there by the Anglo-Russian Convention of September 11, 1907, concluded to define the Anglo-Russian spheres of influence in Central Asia.

And the success of the mission proves the courage and patience which he then displayed. McMahon's award was accepted unconditionally by both Afghanistan and Persia. His report on Seistan will always remain a remarkable record of exploration and research there.

Thus, when it fell to McMahon to unravel the tangled threads of the Tibetan question in 1913-14, he was well equipped in personal experience and first-hand knowledge of frontier policy in regard to the Government of India's political relations with the frontier hill tribes. And as director of India's foreign affairs, he had deeply immersed himself in India's policy vis-a-vis Tibet, and more especially realized that behind Tibet, and ready to absorb it at the first opportunity, lay China, which in the expansionist period before the 1911 revolution had established posts in several places within the northeast frontier of India including Menailrai in the East and Tawang in the West.

The principal policy objective then uppermost in his mind, therefore, was an arrangement with China and/or Tibet, along

the line of the 1893 Agreement with Afghanistan negotiated by Sir Mortimer Durand, on whose mission McMahon himself was one of the political officers, so to secure Tibet's frontiers as to constitute a definite barrier to China's advance toward India as well as to cede to India the entire tribal territory in the Assam Himalaya.

Charles Bell of the Political Agency in Sikkim and Archibald Rose of the British Consular Service in China functioned as McMahon's expert advisers. Capt. F. M. Bailey of the Political Department, who along with Capt. H. T. Morshead of the Survey of India, made deep explorations from Mipi to Mago in India right across and along the Himalaya watershed in Tibet during 1913 was available for consultations regarding the Assam-Tibet borderland.

The 800-mile McMahon Line, defined by a red line on the two sheets of the Survey of India map, was based on the principle of the Himalaya watershed throughout standing back 100 miles from the Brahmaputra plains of Assam.

McMahon, who had done a lot of exploration himself on the Afghan-Persian frontier, had backed Captain Bailey up in his wangling of a posting to the Abor Expedition sent to avenge

Noel Williamson's murder in the cold weather of 1911-12. And his personal agreement to Captain Bailey's appointment as Intelligence Officer on the 1912 Mishmi Mission with "as much scope as possible for the exercise of his talents as regards exploration" led to those great trans-frontier explorations on the northeast frontier in 1913 which eventually became the basis for the definition of the Assam-Tibet frontier according to the declaration of 1914.

McMahon's performance as the Chief Officer in charge of the visit of the Amir of Afghanistan to India in 1907 and Grand Master of Ceremonies during the Delhi Durbar in 1911 disclose nothing but the ring of brass and protocol. But he let no matters of form or office come between him and those who worked with him. His special human qualities and the confidence he inspired that those with whom he dealt could trust implicitly to the *foi de gentleman* will thus rank him with the great boundary makers Mortimer Durand and Francis Younghusband.

His great insight and his studies of the natural as well as political history of Asia's remote borderlands where he served deep him in the great tradition of his forebears.

BOOKS FOR ALL OCCASIONS

The Complete Letter Writer For All Occasions	9	0
The Business Letter Writer	5	0
Dreams and Their Meanings Significance ...	11	0
Dreams and Omens Their Meanings ...	5	0
How To Read Your Hands by M. Bashir B.A. ...	11	0
Palmystry How to Read the Hand ...	5	0
Fortune Teller Every Known Method ...	5	0
How To Conduct Meetings For All Occasions ...	5	0
Toast and Speeches How To Prepare and Deliver	5	0
How to Write Correctly Write Exactly ...	5	0
Correct Conduct Perfect Etiquette for All ...	5	0
How to Become a Vocalist How to sing to an Audience	5	0
How to Dance The Champion Ball Room Dancing	5	0
Making and Repairing Radio Sets Illustrated ...	5	0
Personality and Cheer Guide ...	2	0

HYPNOSIS

Self Hypnosis Its Theory technique and Application	14	6
Scientific Hypnotism Survey of Theory and Practice	16	0
Curative Hypnosis Suggestion and Relaxation ...	11	0

COOKERY BOOKS

The Home of Indian Cookery for all Occasions Cooking	13	0
Curries of India What are Curries Made From ...	7	0
Savoury Spicy and Sweets Indian Recipes ...	5	6
Everybody's Vegetarian Cookery Book ...	5	0

Mail Your Order To-day C.O.D. Charges 2/-
Postage Free.

Obtainable at Our Only Address:

Bharat Saloon and Booksellers,
286 Grey Street, Durban.
Phone 29488. P.O. Box 2037.

Nations Prepare For Definite Action Against Apartheid

Continued from front page

The action noted "with concern that the policy of apartheid is still being pursued." It expressed "deep regret and concern that the Union of South Africa has not yet responded to appeals of the General Assembly that it reconsider governmental policies which impair the right of all racial groups to enjoy the same fundamental rights and freedoms."

Finally, the resolution "appeals to all member states to use their best endeavours as appropriate to achieve the purpose of this resolution."

Some nations are expected to engage in private diplomatic talks with representatives of the Union of South Africa. If such pressure proves ineffective, organization of a world economic boycott, already begun, is expected to be extended.

Under a previous U.N. resolution, passed at this session, Liberia is expected, in the near future, to institute World Court action which could result in a decree ordering South West Africa removed from control of the Union of South Africa. South West Africa is a former League

of Nations mandate which is being incorporated in the Union in defiance of U.N. actions. A "white supremacy" policy has been installed in South West Africa.

None of the U.N. moves, by themselves, is expected to end racial oppression in the Union of South Africa overnight. Taken together, however, they constitute increased pressure on the Union to bring its policies more in line with the rest of the world. Officially sanctioned racial oppression is, perhaps, unique in the Union of South Africa. Such oppression occurs elsewhere, but at least lip-service is paid to common standards of human decency.

In the final vote on apartheid the Union of South Africa refused to participate. The three nations voting against the measure were France, Portugal and Britain—all African colonial powers.

France and Britain, however, made statements opposing racial oppression, though voting against the resolution. Only Portugal, which is generally conceded to

have the most backward colonial policies on the continent of Africa, voted against the anti-apartheid action without apologies.

The British position is particularly difficult, and will be more difficult next year. Five members of the British Commonwealth—Ceylon, Malaya, Ghana, India and Pakistan—were sponsors of the resolution. New Zealand voted in favour of the action. Only Australia and Canada, within the Commonwealth, abstained; none voted with Britain against the resolution.

How long Britain can continue to uphold the South African position in the United Nations was a question frequently asked here. Next year the most important British territory in Africa—Nigeria—will gain its independence. Britain hopes it will remain in the Commonwealth, but Nigeria's decision will be based in part on Britain's attitude toward South African racism.

Canada previously has voted in favour of resolutions aimed at ending apartheid in South Africa. Canada's abstention this year—a reflection of a Conservative government in Ottawa—was offset by Australia, which abstained, though previously it had voted with Britain.

Besides Canada, the only ab-

stention in the western hemisphere was that of the Dominican Republic which has the most reactionary government in Latin America.

The United States supported the anti-apartheid resolution from the beginning, though this support sometimes was couched in peculiar language. The chief American delegate in the Political Committee for this question, was Harold Riegelman, Republican politician in New York and long-time lawyer for the Chiang-Kai-shek government on Formosa.

America's basic position was directed by the State Department in Washington, but Riegelman was allowed to have a hand in drafting his speech supporting the resolution. In what Riegelman later said was an attempt to make the Union of South Africa feel happier about United States opposition to racism, he expressed an attitude of "humility" toward the problem. He urged that race discrimination be seen as "stemming from tradition and long usage."

What seemed to them to be an apology for an American vote against racial oppression irritated some of the African delegates here; but on the whole they were satisfied.

When you are in Durban don't forget to visit the New and Most Up-to-Date

MOUNT EVEREST VEGETARIAN LOUNGE

Come and Enjoy Appetising and Delicious
MEALS — CURRY & RICE — SNACKS, etc.
Cleanliness and Civility Assured!

Sweetmeats available at Reasonable Prices
All Sweetmeats are made from pure
Wholesome Ingredients

We also have 7 Modern Rooms, Single or Double for Boarders
at Reasonable Tariffs

Visit Us and see for Yourself

MOUNT EVEREST Vegetarian Lounge

126-128 PRINCE EDWARD STREET - DURBAN - PHONE 67571.

India Letter

(From Our Own Correspondent)

Unique Welcome To U.S. President In Delhi

WELL over a million people including many hundred cartloads of peasants, gave President Eisenhower a tremendous and warm-hearted welcome on his arrival in the Capital from Kabul on December 9.

A 21-gun salute boomed across the beflagged airport and thousands cheered as the President emerged from his jet airliner with a smile and a wave and stepped down to be greeted and garlanded by Dr. Rajendra Prasad and Mr. Nehru.

Visibly moved by the reception, Mr. Eisenhower proclaimed that his visit symbolised the fact that the United States stood with India in the common quest for peace.

The 12-mile state drive to Rashtrapati Bhavan after the airport ceremony was something of a triumphal procession. No visitor has ever been given a bigger and more affectionate welcome.

Two hours after it had left the Palam airport, the motorcade wound past the flood-lit pile of Secretariat buildings and swung through the wrought-iron gates of Rashtrapati Bhavan, which will be a "Little White House" for the five days the U.S. President will spend in Delhi.

Mr. Eisenhower told Mr. Nehru and Dr. Rajendra Prasad on alighting at Rashtrapati Bhavan that he had been "deeply moved by the great reception."

Mr. Eisenhower was welcomed at the South Court by Dr. Prasad's grandchildren. They garlanded the U.S. President and President and offered him arti, while a pandit recited an invocation.

The silver-and-orange U. S. Air Force Boeing 707 which brought the President to India was escorted over Palam airport by a screaming flight of 18 Indian Air Force Hunter jets. They peeled off information as the giant airliner taxied to a halt at 5.10 p.m.

A commercial Boeing 707 carrying about 80 newsmen, photographers and television cameramen arrived an hour ahead of the President. Never before has Delhi played host to such a large gathering of foreign correspondents. Seldom too has it witnessed such a traffic jam.

Traffic jams of a size unknown before choked the 13-mile route

of President Eisenhower's drive to Rashtrapati Bhavan.

At one point Mr. Nehru jumped from the President's Cadillac into a police wireless van to lend the traffic police a helping hand. He himself had been held up on his way to Palam airport.

President Eisenhower rode into the capital witnessing along his 13-mile two-hour drive the fabulous spectacle of one and a half million people hailing him with shouts of "Prince of Peace Zindabad."

It was flowers all the way. A foot-deep layer of roses, jasmines and marigold had steadily piled up in the blue Cadillac he came in by time the presidential procession reached Rashtrapati Bhavan.

A joyous throng of men, women and children stood forty to fifty deep. Their enthusiasm and spontaneity moved Mr. Eisenhower. "It is something for you to write about," he told reporters.

India's Reception Biggest In History

The reception Delhi gave to Mr. Eisenhower is probably the greatest an American President has ever received in recent history.

Mr. James Rowley, the White House Security Chief since the days of President Roosevelt, said that it was the biggest thing he had seen in all these years.

Choice Gifts For Visitors

A glittering and colourful array of choice gifts of intricate and expert craftsmanship is ready to be presented to President Eisenhower and members of his entourage on behalf of the Indian President and the Government of India.

The principal gift from the Indian President to President Eisenhower is a beautiful carving of sweet-smelling sandalwood and snow-white ivory, about the size of an office-desk. It depicts an episode from the epic Mahabharata: Krishna's chariot being disabled and Lord Krishna ask-

ing Arjun to shoot his unerring arrow at Karna. The figures of these three epic characters are done in ivory while the chariots are of sandalwood. The intricate details and beautifully proportioned figures make the piece a flower of India's ancient carving art.

Raghat Function

Five hundred freshly picked pink and red roses were woven into the wreath which President Eisenhower placed at the Samadhi at Rajghat on December 10, in homage to the memory of Mahatma Gandhi. The roses, interspersed with white obrysanthemus against a background of teris ferns and Indian asparagus fronds, formed the wreath which was four feet in diameter.

Military Training For Students

Two hundred and fifty thousand youths in the country will be brought under a new scheme of training in the use of weapons and military education shortly.

The scheme is open to students between the ages of 16 and 19. It is likely to be called the National Service, and is being considered by the Central Government.

The Defence Minister, Mr. Krishna Menon, reiterated that, while there was no desire for militarism in the country, it was the duty of every citizen to defend the independence of India and ensure the security of the frontiers of the land. There must be a determination among the people not to allow anyone to walk into our country," he affirmed. No country could be defended by its army alone. In the ultimate analysis the country must be defended by its people, he said.

Right Job For Worker

Mr. Nehru expressed the view in Bihar that henceforth no Minister should be asked to perform a thing which could be rightly done by a worker.

Asking a woman worker to perform the dedication ceremony of the Panohet Dam, Mr. Nehru said "I am often asked to push a button and perform some ceremony which can be and should be done by a man who has toiled for the project. It is right that the worker, who worked here is asked to dedicate the project to the nation."

Latest Shipment

All kinds of incense sticks: Three Roses, Gateway of India, Asokadhurbar, Soogandhi Rani, Chamili, Lata Mangashkar, Vasanti, etc.. Write for our pricelist. (We only keep Indian manufactured incense sticks.)

Green ginger 10d. per lb.	♦	We pack our goods well before railing.
Green tumeric 1/3 per lb.	♦	
Amba-Huldhii 1/3 per lb.	♦	
Garlics with big stems	♦	
	♦	We sell by C.O.D.
1/3 per lb.	♦	

We import the following articles directly: Scented Betel Nuts, Pawa, Mamra, Roasted Gram, and Many Household Goods.

Our stuff is good and obtainable at low prices.

Write for our price list:

K. HARIBHAI & SONS
(PTY.) LTD.

Direct Importers: Wholesale & Retail Merchants

81 Victoria Street,—P.O. Box 2156—Durban.

Telegraphic Add.: "BHAISONS"

THE QUEENSLAND INSURANCE COMPANY LIMITED.

(INCORPORATED IN 1886 IN NEW SOUTH WALES)

TRANSACTS ALL CLASSES OF INSURANCE

Fire - Marine - Accident

Consult:

MISS TEHMI SORABJEE RUSTOMJEE

SPECIAL INDIAN REPRESENTATIVE.

106 MANSFIELD ROAD, - - - DURBAN.

P. O. Box 476. - - - TELEPHONES 47453 & 47888.

INDIA MAKE GRAMOPHONE RECORDS

MADE IN INDIA AT HALF PRICE AND BELOW COST.
4/- EACH OR TWO FOR 7/6

In Urdu Quawalis; Hindi: Religious, Ramayan, Arthi,
Bhajan and Drama Sets.

Special Offer In Gujerati Records: 2/6 each or 5 records
for 10/- plus postage.

Available in Bhajan, Arthi, Garba and Comic Numbers.

MAIL ORDERS ACCEPTED - FREE PACKING
SELLING FAST.

Details gladly supplied on application.

Write - Phone - Call

NATIONAL RECORDS

2 Ajmeri Arcade, off Grey Street,
Phone: 67882. DURBAN. P. O. Box 1930.

Books For Sale

Sixty Years After (Natesan)	1	0
Public Finance	2	0
Eminent Americans	7	0
Bapu's Letters To Ashram Sisters		
—By Kaka Kalelkar	2	6
Gandhi Techniques in the Modern World		
—By Pyarelal	1	6
Why Prohibition—J. C. Kumarappa	1	0
My Dear Child—Gandhiji	3	9
My Religion—Gandhiji	5	0
Story Of The Bible—S. K. George	8	6
Key to Health—Gandhi	1	6
At the Feet of Bapu—Chandwala	8	6
A Preparation For Science—R. B. Gregg	2	6
Bapu My Mother—Manubehn	1	6
Nature Onre	2	0
Diet and Diet Reform—Gandhiji	5	0
Gleanings—Mira	1	6
Selections from Gandhi—N. Bose	10	0
Bhoo dan Yajna	2	0
An Atheist With Gandhi—Gora G. Rao	2	0
A Gandhi Anthology (Book I)—V. G. Desai	1	3
Gandhian Ethics—Benoy Gopal Ray	2	6

Obtainable From:

"Indian Opinion"

P. Bag, Durban, Natal.

Cable & Tel. Add. HARGVAN. Phone 29368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12/6 each F.O.R. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " " " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

ઓપિનિયન

Registered at the C.P.O. as a Newspaper

Price 4d.

મહાત્મા ગાંધીજીના હસ્તે અને 1૯૦૩માં સ્થપાયું.
ભૂતપૂર્વ તંત્રી સ્વ. મણીલાલ શાંધી

*
માનવ જ્યારે વિવેકી અને એ
તો તે સારજ પસંદ કરે છે
અને ખરાખોરા ત્યાગ કરે છે.
ધરના નોકરોની સ્થિતિ પરથી
માલીકની પરીક્ષા થાય છે.
—ગાંધીજી.

પુસ્તક ૫૭ મુ—અંક ૪૯

તા. ૧૮ ડિસેમ્બર, ૧૯૫૯.

છુટક નકલ પે. ૪

હિંદની ધારાસભામાં આઇકનું ભાષણ

દેસનીના ન્યુટ્રિલિટીની બંને ધારાસભાઓના સભ્યો સમક્ષ અમે-
રીકાના પ્રમુખ આઇઝનહોવરે જણાવ્યું કે, “અમેરીકા અને
હિંદના લોકોનો એકજ આદર્શ અને એકજ ધ્યેય છે” અને એમને
ઉમેર્યું “આથી હું તમારે માટે ચાળીસ કરોડ લોકોની શુભેચ્છા
અને શાંતી માટેની ખાત્રી લાવ્યો છું. માનવ પ્રતિષ્ઠા, આઝાદી,
અને ન્યાય તથા શાંતી ભર્યા જીવન માટે અમેરીકા હિંદ સાથે
હંમેશ ભાગીદાર રહેશે.

પ્રમુખે હિંદના લોકોની સંસ્કૃતી અને પ્રગતીની કદર કરી હતી. અને જણાવ્યું કે ગંધાજી લોકોને હિંદમાં રસ છે પણ અમેરીકાને હિંદમાં ખાસ રસ છે.

તેમને જણાવ્યું કે બંને દેશો ની રાષ્ટ્રીય નીતિ તેમજ પ્રત્ય-

શાસનની નીતિ, તેમજ બંને દેશો પોતાના રાષ્ટ્રના ઉત્થાન માટે વિધ વિધ નીતીઓના સંઘર્ષો તથા વિધ વિધ નીતી ઓના સંઘર્ષોનો સામનો કરે છે. બંને દેશમાં અનેક ભાષા ઓ, અને નીતીઓ, અને અનેક ધર્મોઓ છે. આમ છતાં બંને દેશો પોતાના દેશના વતનીઓને ખાત્રી આપે છે કે, સરકાર સેવક તરીકે રહેશે નહીં કે તમારા શેક તરીકે તમારા પર કે બીજા લોકો પર સત્તા બનાવશે.

યુદ્ધ અને શાંતી માટે યોલતા પ્રમુખે જણાવ્યું કે, “મારા તરફથી એક માનવ બીજા માનવ માટે જે કંઈ કરી શકે તે બધુજ કરવા તઈયાર છું અને તેમ કરી શાંતીને નજીક લાવવા કોશીશ કરીશ. અને હુનીયાના પ્રત્યેક સ્ત્રી પુરૂષ તથા બાળકને સારા સુલેહ અને શાંતી ભર્યા જીવન જીવવા માટે લાયક ભુમીકા ઉત્પન્ન કરવાની કોશીશ કરીશ. આપણી શક્તી અનુસાર આપણા થી બનતું બધુજ કરી છુટશું તો ભાવી પેઢી આપણને આશિર્વાદ આપશે. અને યુદ્ધના કાળા વાદળોમાંથી હુનીયાને મુક્ત કરી શકશું.”

અંતમાં પ્રમુખે કહ્યું કે “હિંદ બીજા દેશોને આદર સાથે વાત કરે છે અને બીજા દેશોને આદર સાથે સાંભળે છે. આથી હિંદ

હુનીયાની શાંતી માટે એક નેતા દેશ બનશે.

રાધાકૃષ્ણન પ્રમુખને આવકારે છે

આવકારનું ભાષણ કરતાં ભારત ના ઉપ-પ્રમુખ સર રાધાકૃષ્ણને આઈઝનહોવરને “ભાવી ભવ્ય હુનીયાના સેવક” તરીકે સંબોધ્યા હતાં.

એમને કહ્યું કે પ્રમુખ બધાજ જ્ઞાનથી વાકેફ છે. હરકરના બધા આધુનિક સાધનો અને શાઓથી તેઓને દેશ બરપુર છે. તેમજ યુદ્ધની ભયાનકતાનો પણ તેમને અનુભવ છે. આથી યુદ્ધની નિષ્ફળતા અને વિનાશકતા તેઓ સારી રીતે જાણે છે.

હિંદ અને અમેરીકા વચ્ચેના ગાઠા સંબંધનો ઉલ્લેખ કરતા ઉપ-પ્રમુખે જણાવું કે “તે આદર્શ ની તાકાતથી બંધાયેલી મૈત્રી છે જે હરકરી તાકાત કરતાં ઘણી

મજબુત છે.

અમેરીકાએ આઝાદી લડીને મેળવી છે તેથી તે જાણે છે કે, આઝાદીની કીમત પ્રત્યેક દેશને અને માનવીને કેટલી છે. તેથીજ તે બધા આઝાદી વાંચુઓ તરફ દીલસોજી દાખવે છે. આજેજ નહીં પણ આપણી આઝાદીની લડત વખતે પણ અમેરીકાએ આપણને સહકાર આપ્યો હતો.

આથી આપ માનવતા પ્રમુખ શાંતી સ્થાપવા શક્તી માન થાય અને હુનીયામાંથી શસ્ત્રોને વિસર્જન કરવામાં ફતેહમંદ બનેા એમ અમે ઈચ્છીએ છીએ. આથી આ ભુમીમાં ભાવી ભવ્ય હુનીયા ના સેવક તરીકે અમે તમને હર્ષથી સત્કારીએ છીએ. અમારા સહકારની તમને અમે પૂણું ખાત્રી આપીએ છીએ તમારા કાર્યમાં સુઢર પ્રગતી થાય એજ શુભેચ્છા.

લીબરલ કહે છે સ્ટેન ફ્રાઈડે લુલ કરી છે

મી. સ્ટેન ફ્રાઈડે જેઓ લીબરલ પક્ષમાંથી નીકળી જઈ પ્રોએસીવ ગ્રૂપમાં દાખલ થયા છે તેમને વિશે એક નિવેદન પહાર પાડતાં લીબરલ પક્ષના રાષ્ટ્રીય પ્રમુખ પીટર ક્રાઉને જણાવ્યું છે કે, “લીબરલ પક્ષમાંથી નીકળી જઈ પ્રોએસીવ પક્ષમાં ભળવા માટે મી. સ્ટેન ફ્રાઈડે જે કારણ આપ્યું હતું તે અમને યોગ્ય નથી લાગતું. લીબરલ પક્ષમાં આપણે બધાજ ભેગા થઈને આ દેશના બધા માટે કામ કરીએ છીએ જ્યારે

પ્રોએસીવ પક્ષમાં હજી ફક્ત ગોરાઓનેજ લેવામાં આવે છે.

હિંદીઓ, આફ્રિકનો, અને કલહોં એમના આ પગલાથી નારાજ અને નીરાશ થશે. પ્રત્યેક જાતીઓ પોતાના જાતીવાડા તોડી લીબરલ પક્ષમાં જોડાથી છે. અને એક સમાજના સુખ શાંતી માટે નહીં પણ સમગ્ર સમાજનાં સુખ શાંતી માટે કાર્ય કરવાનું ધ્યેય સ્વીકાર્યું” હતું. આ જોતા પ્રોએસીવ ગ્રૂપમાં દાખલ થવું એ પાછા પગલા બરવા જેવું છે.

ખિડલાજી સાથે

પ્રશ્ન: ખિડલાજી: લોક-શાહીને કારણે દિવસે દિવસે વૃત્તિઓ બગડતી જાય છે. સારાં મૂલ્યો ઘટી રહ્યાં છે. અધ્યાત્મ ની કમી જણાય છે. એનાથી આપને કેમ લાગે છે?

વિનોબા: એમાં ડરવા જેવું કશું નથી. વિશ્વયુદ્ધને લીધે હુનીયામાં કેટલાંક જીનાં નૈતિક મૂલ્યો શિથિલ થઈ ગયાં છે. એટલા માટે નહીં કે તે સર્વોત્તમ હતાં. પણ એટલા સારૂ કે એ એકાંગી હતાં, તેથી તે સ્થાયી નૈતિક મુલ્ય બન્યાં ન રહી શક્યાં.

ધર્મશાસ્ત્ર અને યોગસુત્રમાં આપણે માન્યું છે કે પરિશ્રદ ન હોવો નોઈએ. આપણે ચોરને સજા દઈએ છીએ, પણ પરિશ્રદ કરનારને કાંઈ નથી કહેતા. ચોર પાસે ચોરી છોડવવી હોય તો સંમત બંધ કરવો પડશે. (અનુસંધાન માટે જીએ પાનું ૪૮૬)

"ઇન્ડિયન ઓપિનિયન"

શુક્રવાર તા. ૧૮ ડીસેમ્બર, ૧૯૫૯.

ભુત કાળ તરફ એક દ્રષ્ટી

અ માફ આ વર્ષનું આ છેલ્લુ છાપુ હોવાથી અમે એ ચીજનો અંગ્રે ઉલ્લેખ કરવા ઇચ્છીએ છીએ. સૌથી પ્રથમ અમે અમારા ખિસ્તી વાંચકોને કીસ્ટમસ અને નવા વર્ષની શુભેચ્છા પાઠવીએ છીએ. તે સાથે આ પુરા થતા વર્ષમાં આ દેશની પરીસ્થિતી આપણે ધ્યાનથી નિહાળીએ એ પણ જરૂરી છે.

આ પુરા થતા વર્ષના સારા માઠા પરીણામનો આધાર વાંચક ના પોતાના પર આધાર રાખે છે. જે તે આ દેશની અનેક ભત્તી એ તરફ ભાતુભાવથી વર્તે તો હશે તો તે આગળ વધે છે અને નહી તો પાછળ રહી છે.

દુનીયાના મતો બદલાયી રહ્યા છે તે જોતા ૧૯૫૬નું વર્ષ આઝાદી માટે લઠનારાઓ માટે ઘણું મહત્વનું ગણાયે. યુનોની કારકીર્દી દરમ્યાન આ પ્રથમ જ વાર અમેરીકાની સરકારે -ભરે એક નાનું સરખુ પણ કાર્ય કર્યું છે કે, દક્ષિણ આફ્રિકાના ઇલાયદાપણા સામે પોતાનો અવાજ સંભળાવ્યો છે.

ઇલાયદાપણાના સર્જકોને આ થોડી ચીંતા જનક બીના થઈ પડી છે. આથી તેઓ અમેરીકા સામે તેની બદલો ઉઘાડી પાડી સંતોષ માને છે. છાપાઓમાં અમેરીકાની લુટો અને બીજા ખુણે આચરે થતાં ઠેટલાક ક્રોમોની જાહેરાત કરી પોતાના કૃત્યો નો ખચાવ કરવા તે ઇચ્છે છે.

અમેરીકાના જાહેર ઇલાયદાપણા સામેના વિરોધથી ઇલાયદાપણાના સર્જકોએ એક સળળ મીત્રને ગુમાવ્યો છે. અને સ્વતંત્રતા વાંચકોના કેશને વધુ બળ મળ્યું છે.

હીંદ અને ચીન વચ્ચેના ઘર્ષણથી સાઉથ આફ્રિકાને એક રીને અસર થવા પામી છે. સાઉથ આફ્રિકાના હીંદીઓ હીંદ સથે લોહીના સંબંધથી જોડાયલા છે. આથી હીંદ પર થયેલા ચીનના હુમલાથી તેઓ સ્વાભાવીક રીતે જ બેચેન અને ચીંતીત બન્યા છે. આવા વળણથી દેખ ઇ આંખું છે કે તેઓમાં પણ ભાગલા છે. નાટાલ હીંદી કોંગ્રેસે પોતાની વફાદારીને બે ભાગમાં વિભાજીત કરી છે. હીંદ સાથેના લોહીના સંબંધને તેઓએ અવગણી ચીન સામે એક બહુજ નરમ અને બીન ચોખવટ ભર્યું નિવેદન જાહેર પાડ્યું.

અંતમાં અમારે પોતાનું અવલોકન કરતાં આ સંસ્થા કે જેમાં છાપુ છપાય છે તેને માટે પણ આ વર્ષ બહુ આશા જનક નથી જણાયું. આર્થિક મુશ્કેલો સાથે કામ કરનારાઓનો સવાલ પણ અમને મુઝવી રહ્યો છે. આથી ૧૯૬૦માં આ છાપુ પ્રસિદ્ધ થયે કે નહી એ હવે દ્રસ્ટીઓ નક્કી કરવાના છે. હજી એ નક્કી થઈ શક્યું નથી.

અંતમાં આપણે આ દેશની હાલતમાં ઘણા આશાના ગિન્ડો જોઈ રહ્યા છીએ અને સક્રીય રીતે આપણે આગળ વધી રહ્યા છીએ એવું સુંદર ચિત્ર કીસ્ટમસ વખતે નિહાળીએ એજ સારું છે.

ગાંધીજીના વડીલ બેનનો સ્વર્ગવાસ

અદાતમા ગાંધીજીના વડીલ બેન હતાં. તેમ છતાં શરીર કસામણુ હોવાથી શ્રીમતી રણીયાતબેનને તા. ૧૨મીના બાંબી માંગી બાઃ ૯૮ વર્ષની વયે સ્વર્ગવાસ પયો છે. તેઓ છેલ્લા ઘણા વયથી લકઠાની ખીમારીથી પીલાતા હતાં. તેમ છતાં શરીર કસામણુ હોવાથી શ્રીમતી રણીયાતબેનને વધુ નાની વયે વેષળ પ્રાપ્ત થયું હતું. તેમને

સ્વમ સ્થ શ્રી રણીયાતબેન

એક પુત્ર અને પુત્રી હતાં. પુત્ર શ્રી ગોકળદાસ મહાત્માજી સાથે આ દેશમાં ઘણા વર્ષો સુધી હતાં. અને તે પણ નિઃસ્ત્રાંતાન યુવાન વયમાં પત્નીને પાછળ મુકી સ્વર્ગસ્થ થયા હતાં. રણીયાતબેનના દીકરી કુસીબેન પણ ઘણા બાળ વયે વિધવા થયા હતાં અને થોડાક વખત પહેલા તેઓ પણ આ દુનીયા મુકી ગયા હતાં.

શ્રી રણીયાતબેનનું જીવન એકંદરે સંસારીક દ્રષ્ટિએ ઘણું દુઃખી મહાયમ. વેધવ્ય, સંતાનોનું અવસાન ગિજેરે બનાવે એકાકી વિધવાને દુઃખકર

બનાવવા પુરતા મહાયમ. તેમ છતાં તેમની લાંબી જીંદગી પોતાના શરીરઅમથી વિતાવી હતી. માનકરી અને વધુ ત્રણે વિધવાઓ સાથે રહેતા અને પ્રભુ જન્મમાં દીન વિતાવતાં તેમના પુત્રાણુ શ્રીમતી ગિંબળાબેન છેલ્લી ધડીએ તેમની પાસે હતાં.

મહાત્મા ગાંધીજીને ત્રણ બેનો અને બે બાઈઓ હતાં. અને રણીયાતબેન એ પેટીના છેલ્લા હતાં.

સ્વ. મુ. રણીયાતબેનને, [પ્રથમ ચિર સાંતી આપો એજ અમારી પ્રાર્થના.

કરીસ ફાઉન્ટનમાં સાત હજારની મેદતી

(અમારા ખાસ ખબરપત્રી તરફથી)

અ ફ્રીકન નેશનલ ડેમોસ્ટ્રેસની જાહેર સભા જે ચનીવાર તા. ૧૨મી ના કરીસ ફાઉન્ટનમાં બરાબ હતી તેમાં લગભગ સાત હજાર સાંભળના બેમા થયા હતાં. આ વિશાળ સમુદાયે ભયારે જાણ્યું કે આ સભાના ખાસ મુખ્ય વ્યક્તિ ગ્રો. મેથ્યુઝ આબાજ નથી ત્યારે ઘણી નીરાશા બપાઈ હતી. ગ્રો.ની ગેરહાજરીનું કાંઈ કારણ જાહેર કરાયું નહોતું. પણ પાછળથી ટેલીફોન કરતાં જણાવ્યું કે તેઓ તે સમયે પોતાને ઘેર એક મેળાવામાં રોકાયલા હતાં. તેઓ આ સભામાં ન આવ્યા તેને માટે કાંઈ રાજકીય કારણ જણાવું નથી. પ્રેસિડેસ આફ્રિકન નેશનલ ડેમોસ્ટ્રેસના ઉપલી દરોજાના નેતા મહાયમ. અને ચીફ લુકલીની જેમ તેઓ ડેમ્યુનીરટ માનસ ધરાવતા નથી એ ચોખ્ખુ છે. છતાં તેઓ ડેમોસ સાથે જોડાયલા છે. ફોર્ટ હેપર ફોલ્સ જે નવા બાન્ટુ એરેવર્સ ડીપાર્ટમેન્ટના રક્ષણ નીચે મુકાઈ છે તેથી તેમાં કાપ કરવાનું અરવીકારી તેઓએ એક સુંદર

સેવા બલવી છે. આને તેઓ નોક્કરી વખરના થયા છે.

ડેમોસ્ટ્રેસના કેટલાક નેતાઓ સાથે તેમને મતમેદ છે પણ બીજા વધુ મહત્વના મુદ્દાઓને લીધે તેઓ જીને અવગણતા હતા. ચનીવાર તેઓ ન આવ્યા એવું કારણ કદાચ કાંઈક તારીખ સમજવામાં ભુલ થઈ હોય અથવા સભાના ચોજકોની બેપરવાઈ હશે. આ માટે ખાસ બીજી કાંઈક કારણ જણાવું નથી.

ડો. નાયકરે પોતાનું બાપુ ક્યું હતું અને ચીફ લુકલીને મેસેજ પણ વાંચવામાં આવ્યો હતો. ડેમ્યુનીરટ સાપનાના વડા પ્રધાનને સંદેશ પણ વાંચવામાં આવ્યો હતો. ચીનના આજ વડા પ્રધાને હાલમાં પોતાના ચાહીવાદ ને વીરતારવા એશીયામાં મુદ્દો બપ હીંદ પર ચડાઈ કરીને જોવા કર્યો છે અને એજ વડા પ્રધાને સાઉથ આફ્રિકાની અજીર ચળવળને સહકાર આપ્યો છે.

મહર્ષિ શ્રી અરવિંદ

શ્રી મોહનલાલ ડી. ચાંપાનેરી

(મયા અંકથી ચાલુ)

શ્રી. અરવિંદની વાણી કરતા હલમ સમર્થ હતી નથી ધણી વાર નેલના સળિયાની પાછળ પુરાઈ રહેવું પડતું. વળી હૈદમાં એવા અન્ય રાજદારી પુરોના દાયમાં સ્વતંત્રતા પ્રાપ્ત કરવાનું કાર્ય નિશ્ચિત લાગવાથી અને ખાસ તો અંતરના આદેશથી એજાએ રાજદારી જીવનનો ત્યાગ કરી પ્રથમ અંદ્રનગર અને પાછળથી પોંડિચેરી મુકામે યોગની સાધના માટે પોતાનું જીવન સમર્પણ કર્યું. જે કારણે દીર્ઘકાળ સુધી એજા સાધનામાં જ સતત લાગેલા રહ્યા અને લોકિક જગત થી વિરક્ત રહી અન્ય એની સાધના કરી પોતાના પાછલા જન્મોના દર્શન પણ કર્યાં. યોગથી એમની બધીજ

મે. પોલ રિયારે શ્રી અરવિંદને પુછ્યા. તેજા વચ્ચે કષ્ટો સુધી ચર્ચા થઈ અને તેમના મન પર શ્રી અરવિંદ એમના વડીલ બંધુ હોય એવી છાપ પડી. ત્યાર બાદ તેજા પોંડિચેરી આવી રહ્યા અને શ્રી અરવિંદના સમાગમમાં હંમેશ રહી નિકટના સાથી થઈ રહ્યાં. પાછળથી શ્રી માતાજીએ યોગના કાર્ય માટે શ્રી અરવિંદ આશ્રમમાં પોતાનું જીવન સમર્પણ કર્યું. આ રીતે શ્રી અરવિંદને એમની કક્ષાના સદકાર્યકર પ્રાપ્ત થયાં.

યોગની એમની સાધનાના અનુભવે એજાએ કહ્યું છે કે યોગ યાંત્રિક પદ્ધતિ નથી. એનો વિકાસ અનુભવ વડે થાય છે અને સાધકે અનુભવે વિકાસ સાધવાનો છે. યોગના બધે નવી સૃષ્ટિ રચી શકાય. નૈતિક, બૌદ્ધિક, સામાજિક કે રાજકીય પ્રશ્નોના ઉદ્ધાર માટે એક વધારે ઉચ્ચ સુમિકામાં રહેલી આધ્યાત્મિક શક્તિના અવતરણ વગર જગતનો પુનરુદ્ધાર નથી એવું નિશ્ચિત રીતે એજાએ કહ્યું છે.

એજા ગુરૂની પરંપરામાં માનતા છતાં પોતે તો અંતર ગુરૂ-સ્ત્રીકારેલા. ગુરૂ કરવા વિષે એજાએ ભગવાન બુદ્ધ ના વિચારો ટાંકી કહ્યું છે કે બુદ્ધ માનતા કે ગુરૂ થોડી ધણી દેરવણી આપે છે પણ જેવટે આપણે જ આપણો માર્ગ એકલાએ જ કાપવાનો છે. એમ ના વિચારો પ્રમાણે પ્રચુના પ્રતિનિધિ ગુરૂ છે, અને એ બાબતમાં દલીલથી અંત ન આવે. વળી પ્રભુ બક્તનો સ્વીકાર ગુરૂ દ્વારા કરે છે. માનવતા ની મર્પદાએ તો રહી જ છે. છતાં ગુરૂ તેને મદદ કરી શકે છે. એમ કરવાથી ગુરૂની શક્તિ કોઈ રીતે મર્પદિત થતી નથી. પ્રભુ સાથે સંબંધ કરાવી આપવાની ગુરૂની આધ્યાત્મિક શક્તિની કીમત છે જ. તેથી ગુરૂની આવશ્યકતા છે.

એમના આશ્રમના પ્રતિક તરીકે એજાએ કમળ રચીકારેલું છે જે સદે-તુક છે, કમળ એ ચેતનાના ઉદ્ધાટનનું પ્રતિક છે. માનવના ચિત્તના કોષ્ટ પણ સુક્ષ્મ સ્તર ઉપર એ જોવામાં

આવે છે અને તેથી ચેતનનું સર્જક અને લોક છે.

એમના પુસ્તકાએ પશ્ચિમની પ્રભાને આકર્ષ્યા છે, કારણ કે એમણે પશ્ચિમ ની જ ભાષામાં એ જ્ઞાને મુકી પશ્ચિમ ની એ અંગેની જાગૃત્તિ બેલાશક સંતોષી છે. તદુપરાંત એમણે યોગની અતિગૂઢ શક્તિ વિષે ધણા બહેલા બ્યાલ પશ્ચિમના દેશોને આપ્યો છે જેનાથી યોગના અભ્યાસ પ્રત્યે પશ્ચિમ ના લોકો ઠગતા જાય છે.

એજા ગુદ શક્તિ ધરાવતા અને તે ગુદ શક્તિનો ઉપયોગ આશ્રમમાં બનતા બનાવોમાં ધણી વાર પ્રયત્ન થયેલો માલમ પડે છે. એજા ગુદ શક્તિથી સામાના હૃદયને જોળખી શકતા તેમજ એ ગુદ શક્તિને ખીન્ને રચેલ કાર્ય સિદ્ધ કરવા પણ મોકલી શકતા. વળી એક રીતે એજા માનવ પ્રકૃતિની અવસ્થાના અને આધ્યાત્મિક વ્યાધિના અસાધારણ વેલ પણ હતા.

શ્રી અરવિંદનો યોગસાધનાનો માર્ગ એક રીતે અદ્વૈતીય છે. એવી સાધના પુર્વે થયેલી નથી. એ સાધનામાં માનસિક ચેતનાથી ઉપર રહેલી અતિ મનસની ચેતનામાં આરોહણ કરવું અને પછીથી અતિમનસનું માનવ

ચેતનામાં અવતરણ કરાવવું આવશ્યક છે. એમ થતાં માનવના મનોમય, પ્રાણમય અને અનમય રોગોનું રૂપાંતર સધાય છે. એવું રૂપાંતર થયા પછી જ પ્રભુના દિવ્ય સંકેતને માનવ પોતાના જીવનમાં તેના શુદ્ધ સ્વરૂપમાં પ્રગટ કરી શકે છે. આ સાધના મુશ્કેલ છે પણ એ અતિમનસનું આવાહન કરાવવાનું કાર્ય એજાએ દાય ધણું હતું. વળી અતિમનસ એમના માં સિદ્ધ કરવા એજા મથ્યા અને તે પ્રાપ્ત કરી અતિમનસનું એમનું રૂપાંતર એ ઉપર ચેતનાના દ્વાર પ્રાથિવ ચેતના માટે ખુલ્લા કરવાની કુકત ચાલી છે તે જગત સગદા એજા મુકી ગયા છે.

આને હૈદના અન્ય મદાપુરોની સંસ્થાની જેમ પોંડિચેરી પણ અતિ મહત્ત્વ ધરાવે છે અને એક વાત્રાધામ બની રહ્યું છે. મહર્ષિ અરવિંદની એ દિલ્લમુશી-યોગની નવદ્રષ્ટિ, અતિમનસના રૂપાંતરની ચાવી-ગુણ્ય જીવનના દરેક ક્ષેત્રને આવરી અને આધિ, વ્યાધિ અને ઉપાધિમય જગતમાં અતિમનસ ના અવતરણથી દિવ્ય ચેતન પ્રગટે, એવા એ મહર્ષિ યોગારવિંદ ૧૯૫૦ ના ડીસેમ્બરમાં અતિમ સમાધિને પામ્યા.

પ્રકાશકની નોંધ

ક્રીસ્ટમસના તહેવારો વખતે અમારા સ્ટાફને જે, કાયદેસર રજાઓ આપવાની છે તે બે અઠવાડિયાની રજા આપવામાં આવે છે. તેથી અમારા તા. ૧૨૫મી ડીસેમ્બર અને તા. ૧ જાન્યુવારીના ધ્વનિચય એ-પિનિયનના અંકો બંધ રહેશે.

વ્યાવસ્થાપક,
ધ્વનિચય એપિનિયન.

શક્તિઓ બેદદ વિકાસ પામી અને એકાગ્ર યોગીની ઉપમા એમને મળી એમની બધી જ શક્તિ યોગને આભારી હતી અને રાજકીય ક્ષેત્રમાં જે શક્તિ વહેતી મુશ્કેલી તે પણ યોગ સાધનાને લઇને જ એવું જ એજા માનતા. એ જ અરસામાં 'આર્થ'નું સંપાદન કરી યોગ વિષેના સમર્થ લેખોથી એમણે લોકોને આશ્ચર્યશક્તિ કર્યાં.

એ અરસામાં શ્રી માતાજીનો સદ-કાર્યકર તરીકેનો મેળાપ એક ઇશ્વરી સંકેતરૂપ જ લેખાય. મો. પોલ રિયાર યુટથી માટે પોંડિચેરી આગ્યા હતાં. તે વખતે શ્રી માતાજીએ માદમ મોર્સ રિયારે-તેમની સાથે થોડા પ્રશ્નો કાઢ મોગીને પુછવા લખી આપેલ. તે પ્રશ્નો

આયકને મીઠો આવકાર

અમેરિકાના પ્રમુખ ટીલ્હીના વિમાની મુકે આભા ત્યારે હબરોની મેદનીએ હર્ષનાદથી અને "શાંતીનાદ"ના જમ ઘોષથી તેમને આવકાર્યા હતાં ૨૧ તોપોથી તેમનું સ્વાગત કરાયુ હતું. ડો. રાજેન્દ્રપ્રસાદે અને નરેન્દ્રએ મોથેરા મહેમાનને કુલ દારથી સત્કાર્યો હતાં.

સત્કારના જવાબમાં આણે જણાવ્યું કે "મારે હોંટનું આગમન એ સીદ્ધ કરે છે કે અમેરિકા અને હોંટ શાંતી ના ક્ષેત્રમાં એક ખીલની પડ્યો છે."

વિમાની મથકથી રાષ્ટ્રપતી ભવનમાં આવતાં ડો. પ્રસાદના પૌત્રોએ તેમને આરતી અને કુંકુમ તીલક કરી કુલ-દારથી સત્કાર કર્યો હતો.

૮૦ પરદેશના ખબરપત્રોએ ફોટો ગ્રાફરો અને ટેલીવીઝનના માણસોને લઇ આવનાર વિમાન થોડા વખત પહેલા આવી ગયુ હતું. હૈદના ઇતિ હાસમાં આ પ્રથમ વારજ આટલા પરદેશના ખબર પત્રોએ હૈદના અતિ થી માટે આવેલા કહેવાય છે.

લોકોની મેદની ૧૩ માઈલ સુધી રસ્તાની બંને બાજુ ઉભેલી જણાઇ હતી. આ ૧૩ માઈલનો મોટરનો પ્રવાસ બે કલાકે પૂર્ણ કરી રાષ્ટ્રપતી ભવનમાં લઇ જવામાં આવ્યા હતાં. ગુલાબ જરમીન ઝડુના કુલોના પાખડી

થી બધાએ તેમને વધાવ્યા હતાં. આથી રસ્તે કુલોનો ગાલીચો ખીલા-વેલો જણાવોતા હતા. આ બધાથી લામણીવચ થઇ આણે રીપોટરોને જણાવ્યુ કે, તમારે માટે લખવાને બહુ સાહિત્ય મળી ગયું છે. આટલો બવ્ય સત્કાર હું પ્રથમ વાર જ પામુ છું.

પ્રેસીડેન્ટ રૂઝવેલ્ટના વખતેના મહેલ નો સંરક્ષક અમલદાર કે જે આઈકની સાથે હતાં તેએએ જણાવ્યું કે મારી કારકીર્દી દરમીયાન આ પ્રથમ જ આવો બવ્ય સત્કાર મેં જોયો છે. અને આ બચીત ગ્રીચી બધો સત્કાર છે. હોંટ સરકાર તરફથી રાજેન્દ્રપ્રસાદે આપેલી લેટ સુખડના સુગંધી લાકડાનું મદાહારતનું એક પાત્ર કળું અને કુંતી છે. કળું પોતાના કુંડળ કાઢીને કુંતીને આપતો ચિત્તથી છે. અને ખીજી દાથીદાતનું મુખ્ય અને અજુનનું મદાહારતના શુદ્ધ વખતનું મોડલ છે.

માંથીજની સમાધી પર આણે પાંચસો યુવાયથી બનાવેલી ચાર કુટના ગોળાકાર વાળી રીંધ અર્પણ કરી હતી.

સુરત રેલ અંકટ કુંટ
ધીરજીવન સુવર્ણ સુવર્ણ
પા. ૫-૦-૦

માસ્ટર બ્રધર્સ (પ્રા.) લીમીટેડ

બલ ભવનાં નાવલન, રેષમી તેમજ સુતરાઉ કાપડ, ઓઝો બાજકો અને પુરૂષો માટે હિતમ ભવના ઉલન જર્સી, પુલોવર, કારડીગનસ અને બચ્ચાઓ માટે—સુટીંગ, બીજસ, બ્લેન્ડેડસ, ચોલરસ; નેપથીન્સ વિગેરે.

ફરેક ભવના માલ માટે તપાસ કરવા બહામલુ.
૩૩ વેસ્ટ સ્ટ્રીટ, લોહાનીસબર્ગ.

ફોન : ૮૭૫૧-૮૮૬ — ટેલેગ્રા : ૨૫૫૨

આઈક હોંદની મુલાકાતે

પરચુરણ

તા. હમીના સાંજે અમેરીકાના વડા પ્રધાન આઈઝન હોવર પાકિસ્તાન ની મુલાકાત લઈ દીલ્હીના વિમાની મથકે આવી પહોંચ્યા હતાં. તેમને ભવ્ય સત્કાર કરવામાં આવ્યો હતો. હજારોની મેદનીએ એમને "શાંતીના દૂત"ના પેકારોથી આવકાપો હતાં. આઈઝનહોવરે માનવતાને નામે બધા એ એક યજ્ઞ સંપ અને શાંતીને માટે આગળ વધવા એક પ-કે ૫૦ વર્ષની ચોખ્ખા ધડી યુદ્ધના ભયને નાશ કરવા બધા જ રાષ્ટ્રોએ કમર કસવા ઢાકલ કરી હતી.

પંડીત નહેરુએ પણ આશા વ્યક્ત કરી હતી કે, અમેરીકાના વડા પ્રધાન રશીયાના વડા પ્રધાનને ઢાલમાં જ મળ્યા

હતાં. અને વિશ્વના આ બે મહાન નેતાઓ એ ઇચ્છે તે વિશ્વમાં શાંતી રચાવવા તેઓ જરૂર મયશરૂની, ચરોજ. દીલ્હીમાં એતીવાડી પ્રદર્શન તેઓએ ઉધાડું મુક્યું હતું અને ગાંધીજીની સમાધીપર કુલદાર અર્પણ કર્યો હતો. ડુનીયાની એક અભવખી જેવા તાજ મહાલ જેવા પણ તેઓ આમરા અયા હતા. હાંદમાં કપારેય ન થયો હતો એવો વિશાળ ભવ્ય ભોજન સમારંભ કરવામાં આવ્યો હતો.

મધ્ય પ્રદેશના આરોગ્ય પ્રધાન રાષ્ટ્રી પદમાવતીએ વાહના બે બચ્ચાની બેટ આંધકને ધરી હતી.

તા. ૧૪મીના તેઓ દીલ્હીથી રવા ના થયા હતાં.

—મીટીરીવાની પોલીસે ઓઓની એ. એન. સી.ની સાખાની એક સભામાં ફેબ્રુવારી ૧૯૫૯માં દરોડો પાડી સભા ને વિખેરી હતી. જેમાં ફેટલાકને ઇનઓ થઈ હતી. પાંચ પુરુષો અને ચાર ઓઓને પકડયા હતાં. આનો પ્રેય કરવામાં આવ્યો હતો અને તેઓ નિર્દેય પુરવાર થયા છે, હવે ૨૯ માણસો કે જેઓને ગંભીર રીતે તુકશાન થયું છે તેઓએ ૨૧,૦૦૦ પાઉન્ડના તુકશાનીનો ઢાવા ન્યાય ખાતાના પ્રધાન પર માંડ્યો છે.

—સુબખા મવનરે શ્રી પ્રકાશે સ્વામી માધવાલિયેના આશ્રમમાં વિગાનીક આઈન્ટરટાઇમના સાવેક્ષતાના સિદ્ધાંત ની સમજ ફેટલાક ફોટાઓ દારા મેળવી હતી. સ્વામીજી માને છે કે આ સિદ્ધાંત "ઇશ્વરની માયા" સમજવામાં ઘણી મદદ કરે છે.

ધણા ઉત્સુક છે એમ જણાવ્યું હતું. વધુમાં જણાવ્યું કે, ભારતના પ્રત્યેક મુસ્લીમ આ સમયે પોતાની ફરજ અદા કરે એવી આશા રાખુ છું.

—ઉકાઈ બંધને શીલારોપણ વિધી તા. ૨૭મીના શ્રી મેારારજ દેશાઈએ કયો હતો.

—ભારત સરકારે ઢાલમાં નવા કાપઠા અનુસાર ૨૫ લાખ યુવકોને જરૂરી તાલીમ આપી શરૂઆત વાપરતા શીખવવા નું નકકી ક્યું છે. આ માટે ૧૬થી તે ૧૯ વર્ષના યુવકને ઢાખલ કરવામાં આવશે.

—મેારકોની આફ્રિકન સાહીત્ય સંસદે આફ્રિકન ઇતિહાસનું સંશોધન કાર્ય હાય ધર્યું છે. તેઓ આફ્રિકનોની બાબા તેવું વ્યાકરણ અને તેના ઇતિહાસનું પણ શોધન કરશે.

—ભારતના રક્ષણ માટે ફરી શસ્ત્ર સજવાની ભોપાલના નવાબે વડા પ્રધાન નહેરુ પાસે રજા માંગી છે. તેઓ ઢાલ ફર વર્ષના છે. છતાં ચીનના ભય સામે ભારતનું રક્ષણ કરવા પોતે

સાબાર સ્વીકાર : શ્રી નાયુબાઇ મોતીરામ મીસ્ત્રી તરફથી 'ઇ. ઓ.'ને એમના ૨૫ પિતાશ્રીના પુણ્યાર્થે બેટ પા. ૫-૫-૦.

ખિડલાલ સાથે

(પહેલા પાનાનું અનુસંધાન)

કામચુનીરો કહે છે કે અમે અપહરણ કરીએનું અપહરણ કરીએ છીએ. એનું એમણે એક શાસ્ત્ર જ અનાવી લીધું છે; પણ એમનાથી આમળ જઈને હું કહેતો ફોજી છું કે ઇન્જુસ ચોરોના આપ છે. તેથી આપને છોડી ને ઠીકરોને સળ કરવાથી ક્યું વળશે નહીં. ઉપનિષદમાં રાન્યનું વર્ણન કરતાં લખ્યું છે— 'ન મે સ્તેનો જનપદે' મારા રાન્યમાં ચોર કંજુસ અને નથી. સુક્ષ્મ દષ્ટિએ જોઈએ તો બંને સમાન છે. અને અપરાધી છે. પણ

કાપવાની દષ્ટિમાં સંગ્રહ કરનારને દંડ કરવા શોગ્ય નથી માન્યો! એ એકાંગી નિચાર છે. એ રીતે ઓને સાર પતિયત ધર્મ મનાયો છે. પણ પુરુષને સાર પતનીવત ધર્મ નથી. પતિ બસે ધુરો અને તેવો હોય તો પણ એની સાથે પત્નીએ રહેવું જ પડે. એવી એકાંગી વૃત્તિ હવે નહીં ટકી શકે તેથી મેં કહ્યું કે જુનાં મૂલ્યો એકાંગી હોવાને લીધે ન ટકી શક્યાં અને યુદ્ધ ને લીધે ઉખડી ગયાં.

સુરત ફલડ રીલીફ ફંડ

જોડાનીસબર્ગ તરફથી પ.ઉન્ડ ૪૬૦૦નું ઉધરાવેલું ફંડ

સુરત શહેર અને આજુના ગામે માં ત.પી નદીમાં આવેલી રેલથી લોડોને જનન અને માલની યએલી મહાન ખુવારી સદન કરવી પડી હતી તેઓને મદદ કરવામાં માટે ડ્રાસવાલમાં સુરત ફલડ રીલીફ કમીટી તરફથી, સર્વશ્રી : ઝીણાબાઇ વેગજી પારેખ, કાનજીબાઇ બાણાબાઇ, રાજીબાઇ ત્રીભોવનબાઇ અને કે. જે. તવડીઆ જોડાનીસબર્ગ, રૂડીપુટ, રશીમ, નાઇબલ સ્ટાન્ડરટન, બાલકર, હાઇડમખર્મ, પી. પી. રસ્ક અને બેચાલ ડીરટ્રીકટના બધા ઠાઉને માં ફંડ ઉધરાવવા માટે અયા હતા શ્રી હિબાબાઇ મેારાર અને શ્રી જેખાકર અને ૧૯૬૧ક બહેનોએ આ ફંડમાં સારી રકમ એકઠી કરવામાં મદદ કરી હતી જેમની પાસે ફંડ લેવા અયા છે ન રેક બાઇએ. અને બહેનો એ ઉઠારતાથી ના ફંડમાં રકમ આપી

છે. ફંડમાં કુલ રકમ પૌંડ ૪૬૦૦ થઇ છે.

કલેક્ટરના પ્રમુખપણા નીચેની જીલા રેલ રાહત સમીતી તાપી નદીના કિનારે ના ગામેમાં રેલથી યએલા તુકસાન માટે મદદ કરે છે અને શ્રી ચોખા બાણાના પ્રમુખપણા નીચેની સુરત શહેર રેલ રાહત સમીતી સુરત શહેર માં રેલથી યએલા તુકસાન માટે મદદ કરે છે જેકે સમીતી સ્વતંત્ર છે જે સમીતીને ફાળો મળે છે તે તેઓને સોંપાયલા કામમાં ઉપયોગ કરે છે. તેથી સુરત જીલા રેલ રાહત સમીતીને રૂ. ૩૯૦૦, ઓમચ યાલીસ હજાર અને સુરત રેલ રાહત સમીતીને રૂ. ૨૨૦૦૦, એકવીસ હજાર મોકલી આપ્યા છે. કુલ સાઠ હજાર રૂપીયા મોકલ્યા છે.

ચો. યો. ૫૩૬૦ —— દેલોમીન ૩૩-૫૬૨૦
 દેલોમીન એડવૈસ : "ભગતકો"
ભગત બ્રધર્સ (પ્રા) લી.
 ૧૪ કોર્ટ સ્ટ્રીટ,
 જે હા ની સ બ ગં.
 હોલસેલ અને રીટેઇલ મર્ચન્ટ અને ઇમ્પોટર્સ
 ખાસ કરીને ભારે ત્યાં ઇન્ડિયન અને ઇંગ્લીશ શ્રોસરી,
 દેશી માથામાં નાંખવાના જાત ભાતના તેલો-અતરો,
 સ્ટેનલેસ સ્ટીલ, પીત્તળના અને એલ્યુમીન્યમના
 વાસણો-કાચ અને પ્લાસ્ટીકની બંગીઓ-
 હેરમબોર્ડ અને સ્ટાઇલર તથા બીજા
 અનેક દેશી ચીજો ઇમ્પોર્ટ
 ભાવથી મળશે.

હમણા જ આવેલો હિંદનો માલ
 જરૂર બંધ આવત

સીધી આવત કરવાથી અમારો માલ સસ્તો અને સારો હોય છે. ગમે તે બીજા માલ સાથે સરખાવો.

સાડીઓ : આટ્ સીફાઇન : શી. ૨૫-૦ થી ઉપર, આટ્ સીફક શી. ૨૭-૬, મનીપુરી શી. ૩૦-૦, મયસોરી સીફાઇન પા. ૪-૨૫-૦ ખુબ મોટા પ્રમાણમાં પસંદ માટે આવકાર.

બંગીઓ : પ્લાસ્ટીકની રંગ બેરંગી ૧૨/૦ મોસ, કાંચની રંગ બેરંગી ૫/૦ કમન. આ ઉપરાંત બીજા મોટા બંગીઓ તથા છે.

કેસા ઓર્ડર સ્વીકારશું.
 સી. યો. ડી. ઓર્ડર નોંધવતા ૨૫ ટકા ડીપોઝીટ લેવામાં આવશે.
એ. કે. હુસેન એન્ડ સન્સ
 ૧૨૬ કવીન સ્ટ્રીટ, હરબન. બોક્સ ૨૧૬૮, ફોન ૨૭૩૪૮/૯.

રાષ્ટ્ર પ્રત્યેનું કર્તવ્ય બજવવા તત્પર

અમદાવાદની વિરાટ સભામાં પ્રવચન કરતાં શ્રી નહેરૂએ ભારતના લોકોને તમામ આપત્તિઓનો પ્રતિકાર કરવા તૃપ્ત રહેવાની અને સરહદના પ્રશ્નો અંગે ચીન સાથે સહઅર્થવ્યવહારને તેમજ રાષ્ટ્ર પ્રત્યેનું કર્તવ્ય અડા કરવાની દાખલ કરી હતી. તેમણે કહ્યું કે અધિક સંસાદી આવી રહી છે. ચીન જેવા મિત્ર પડોશી સાથે સહઅર્થવ્યવહાર વાની કડચુ ઘટના કદાચ ઉપરિચિત થશે. પરંતુ અને આશા છે કે એ ઘડી ન આવે. આ આપણે નિવારવાના તમામ પ્રયત્નો હું કરી રહ્યો છું.

દેશની અખંડિતતા સામેના ઠોષ પશુ ભય થી ધમકીનો પ્રતિકાર કરવા ના રાષ્ટ્રીય પ્રયત્નોમાં મંદ નહિ પડવાની ભારતના લોકોને અપીલ કરતાં તેમણે કહ્યું કે તમારે તૃપ્ત રહેવાનું છે, પરંતુ હું છત્તું છું કે ગમે તે માય પરંતુ એ બધાથી બચવો ના બનશે. આપણા રાષ્ટ્રની અખંડિતતા પર એ ખરેખર ત્રાટકી પડે ત્યારે ચિરંતબદ્ધ બનવાની નેમ રચાય/મન રાખીને પરિચિતનો સામનો કરવો.

વધુમાં તેમણે કહ્યું કે આપણે યુદ્ધથી સદાય અળગા જ રહેવું જોઈએ; પરંતુ જો તમારું જીવો નથી યતો કે આપણા સરહદી વિસ્તારોમાં આક્રમણ થાય અને ભૂમિ આંચકા લેવાય ત્યારે આપણે દાય જોડીને મેસી રહીએ.

ધેરોં વાદળ

સરહદી પ્રશ્નના સમાધાન માટે ચીનની સરકાર પર પાઇવેલી ઉદ્દેશી દર-ખારતોની ટુંકમાં સમજ આપવા શ્રી નહેરૂએ જણાવ્યું કે મને હાર્દિક આશા છે કે ચીનનો પ્રશ્ને ઉદ્દેશવાની વ્યવહાર અને માનવરી રીત તરીકે તેને સ્વીકાર કરશે. આમ છતાં અને હાગે છે કે કાળાં વાદળ ધેરાઇ રહ્યાં છે અને સુકત ભારતના ઇતિહાસની યુગ જ કટોકટી બરી ઘડી સર્જાઈ રહી છે. આ અંબાર ઘડીએ આપણે જો અસ્થિત યજ્ઞશું કે આમરા બાવરા બનીશું તો આપણે ગંભીર જૂલ કડી જોસીશું. જો અંતે યુદ્ધ જગી પડે તો તમારા માંના દરેક જણે તૃપ્ત રહેવાનું છે અને દરેક રથગ યુદ્ધ પ્રયાસો માટેની તૃપ્તિઓને કેન્દ્ર બની જશે.

વિશ્વશાંતી માટે

તેમ આપણે ભારતવાસીઓએ વિશ્વ શાંતિ રચાવવાના અવુટ પ્રયત્નો કરવા જોઈએ. શ્રી નહેરૂએ કહ્યું કે સમગ્ર વિશ્વની માટે ભારત ઉપર મંડાયેલી હતી અને વિશ્વની પ્રજાને જોડી હતી કે આગ્રહ ભારત તેને આર્થિક

રહેજો :—નહેરૂ

અને ઓર્થોમિક વિકાસ અને ખેતી તેમજ લોકોના જીવન ધોરણ સુધારવા માટેની યોજનાઓ ટેવી રીતે અમલી બનાવે છે, પરંતુ આજે તેજ આંખો વિશ્વશાંતિ. આંતરરાષ્ટ્રીય ઝડપાઓનો શાંતિપુર્ણ માર્ગો દારા ઉઠાવે કરવાની અને પંચશિક્ષના સિદ્ધાંતોની વાતો કરનાર ભારત ઉપર મંડાયેલી છે અને તે જોવા છત્તું કે ચીન સાથેના તેનો સરહદી ઝડપો ભારત ટેવી રીતે ઉઠાવે છે.

સામનો કરીશું

મારે હર્ષનાદો વચ્ચે તેમણે નહેરૂ કહ્યું કે આપણે શાંતિનો માર્ગ જોડી શકીએ તેમ નથી પરંતુ લોકોએ ચોક્કસ સમજ લેવું જોઈએ કે આપણી રાષ્ટ્રીય અખંડિતતામાં ઠોષ પશુ દખલ કરશે તો તે આપણે ચલાવી લઈશું નહિ અને એવી ધમકીઓનો સામનો આપણી પુરીતાકાત માટેને કરીશું.

વડા પ્રધાન શ્રી નહેરૂએ કહ્યું કે ચીનનો સરહદી આક્રમણો ભારત માટે પડકાર રૂપ છે અને જનતા માટે બધું કર ચેતવણી રૂપ છે. એ આપણને એ હકીકતની યાદ આપે છે કે જે દેશ હંમેશ તૃપ્તિયાર, તત્પર અને જાગૃત નથી હોતો એવું પતન થાય છે.

શ્રી નહેરૂએ જણાવતી અમેરીકન કહેવત, "અત્યંત તોદારી એ સુકિતનું મુલ્ય છે"ની જનતાને યાદ આપી હતી અને જણાવ્યું હતું કે એટલું યાદ રાખવું કે ઠોષ પશુ પ્રકારનો આંતરિક વિખવાદ અથવા કુલ્લક ઝડપાઓને કારણે દેશ વધુ નબળો પડશે.

તો આગ્રહી ભયમાં સુકાશે

ચીન તરફથી ધમકાં સરહદી આ કમજોને પરિણામે જે તુકસાન થયું છે, તે તો યજ્ઞ જ છે, પશુ એનાથી એક કાવો તો થયો જ છે. અને એ એ કે આપણે હંમેશ સાવચેત રહેવું જોઈએ અને આપણી તૃપ્તિયારની આડે ઠોષ કુલ્લક ઝડપાઓ આવવા જોઈએ નહીં. આ આક્રમણો આપણને ચેતવણી આપી છે કે આપણે સાવચેત રહીશું નહીં તો આપણી આગ્રહી ભયમાં સુકાઈ જશે.

અંબુજીપણે તૃપ્તિયાર હોઈએ તો

શ્રી નહેરૂએ કહ્યું કે ભારતની શાંતિની નીતિ તો હવે જન વિખ્યાત બની ગઈ છે. અમે શાંતી ઇચ્છીએ છીએ કારણ કે અમે યુદ્ધને ધિકકારીએ છીએ કારણ કે યુદ્ધથી વિનાશ સર્જાય છે. મોટા યુદ્ધથી મોટો વિનાશ સર્જાય છે. એટલે અમારો પ્રયત્ન તો શાંતિ રચવાય એવો જ રહેવાનો છે.

નહેરૂ અકંગ રખેવાળ છે

ભારત ચીન સરહદી ઝડપા સંબંધ માં "વોશીંગટન રટાર" અખ-ખાર જણાવે છે કે વડા પ્રધાન શ્રી નહેરૂએ આ ઝડપા સંબંધમાં અખખાર કરેલી નીતિ-વલણ અને ઘીધેલાં પત્રલાં જોને બદાલી આપવાનું ભારતની પાલો મેન્ટનું પત્રણું ડહાપણુઓ જ છે. પુખ જ લાંબી અને પર્વતમાળાઓ વચ્ચે જેની રપટ સીમા દોરવામાં આવી નથી તેવી ભારત ચીન સરહદ પર ચીની સામ્પવાદીઓના આક્રમણ સામે લશ્કરી પત્રણું લેવાની હિંમત બરી વાત કરવી એ એક બાબત છે અને આવી ઠોષ કટોકટીબરી નીતિને સહજતાપૂર્ક સામનો કરવો તે ખીજ બાબત છે.

આ અખખાર વધુમાં જણાવે છે કે અખખત રીતે ભારતીય સૈનિકો જનતસરમાં મશ્કુર છે હતા પશુ ભારત દેશ યોદાઓને દેશ નથી. અલખત યુદ્ધકાળ દરમ્યાન ભારતીય સૈનિકોની ટુકડીએ અપ્રતિમ સાહસ

કાબેલીયત બતાવ્યા છે એ સાચું છે. વધુમાં વડા પ્રધાન શ્રી નહેરૂ પશુ યુદ્ધ શ્રેમી નેતા નથી.

અલખત ભારત-ચીન સરહદી ઝડપાની કટોકટીથી પુખ જ ઉરકેરણી થવા છતાં પશુ તેમણે શાંતિ, ચિરંતતા અને મકકમતા બતાવી આપ્યા છે.

ચીનને અહેખાઈ આવે છે

પરંતુ વડા પ્રધાન શ્રી નહેરૂએ ભારતની પાલોમેન્ટ સમક્ષ સાચુ જ કહ્યું છે કે ભારત-ચીન સરહદી ઝડપાને યજ્ઞના મર્મોસ્તિ ઉપયોગ દારા જેનો ઉઠાવવાની શકયા તેવા એક નાના ઝડપા તરીકે નહિ અણવો જોઈએ તેમણે સાચુ જ કહ્યું છે કે આ કટોકટી કદાચ અખિ જોઈવા અને જનતાને પશુ ધેરી લેશે. આજકાલના બનાવોમાંથી આ કટોકટી ઉભી થઈ નથી. ભારતે એશીયામાં જે રથાન પ્રાપ્ત કયું છે-એશીયાઈ દેશોનું તે જે નેના બન્યું છે તેની સામ્પવાદી ચીનને અહેખાઈ આવી રહી છે. ચીન ભારતનો હંમેશા

તેજોદેહ કરે છે એ વિધાનના સાચા-પણને પુરબાર કરવા માટે ઇતિહાસ માં જોઈએ તેટલા પુરાવા છે.

આ અખખાર અંતમાં જણાવે છે કે દક્ષિણ એશીયામાં યુરોપીય સાંરથાનિક યાસનને બંધને અને કાષક અંશે વાખ વ્યમાંથી રસિયાના દખાણને કારણે અત્યાર સુધી ચીની દખાણ સામે સંરક્ષણ હરોળ ટકી યાદી હતી. આનું ખીચુ એક કારણ એ પશુ છે કે ચીન માંહીમજબુત કેન્દ્રીય સરકાર અત્યાર પુર્વે ન હતી. આ જનને કારણોનો આજે અખાવ છે અને તેને લખને સામ્પવાદી ચીને આ પરિચિત ઉભા કરી છે.

અણુનમ રખેવાળ

વર્તમાન યુરોપીઓના મુચિતાર્થથી ભારતના વડા પ્રધાન શ્રી નહેરૂ અજણુ હતા એમ કહેવું એ તેમને અન્યાય કરનારું ધષ્ટ પડશે. સામ્પવાદી ચીનની નિઃશંક વિસ્તાર વખારવાની ચીનની પ્રાદેશિક યુગ સામે વડા પ્રધાન શ્રી નહેરૂ જ, માત્ર તેમના જ દેશના હિત માટે નહિ પશુ અખિ એશીયાના નાના દેશોના હિત માટે અણુનમ રખેવાળ તરીકે ઉભા છે.

ગાંધીજીની આત્મકથાનું રશિયન ભાષામાં પ્રકાશન

ગાંધીજી આત્મકથા "સત્યના પ્રયોગો"નું સંપુર્ણ રશીયન ભાષાંતર-"મારું જીવન" સોવિયેટ સંબંધી વિજ્ઞાન આકાદમીની ધોરસભ વિજ્ઞા સંરથા તરફથી પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યું છે. ગાંધીજીની આત્મ કથાનું રશિયનમાં આ પહેલી જ વાર સંપુર્ણ ભાષાંતર બહાર પડે છે. ૧૯૩૪માં એનો સંક્ષિપ્ત અનુવાદ બહાર પડ્યો હતો એ તરતજ વેચાઈ ગયો હતો. આજે એની નકલ દુર્લભ છે.

યુદ્ધ પછી ભારતના રાજકીય તેમજ સાંરકૃતિક ઇતિહાસમાં સોવિયેટ વાંચકો ઉડો રસ દાખવી રહ્યા છે. આથી જ "સત્યના પ્રયોગો"નું સંપુર્ણ ભાષાંતર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યું છે.

અંથના આમુખમાં ગાંધીજીના જીવન અને કાખને લખતી હકીકતો આપવા માં આવી છે તેમજ જીમના સામાજિક, રાજકીય, નૈતિક અને આધ્યાત્મિક વિચારોની સમીક્ષા કરવામાં આવી છે.

સુકા મરથા અને કાચી કેરી

ઝોષ ૩૩ રતલી સુકા મરથાની યુષ્ઠીના થી. પર-૩ F.O.R. ઓટસ અને આચાર માટે કાચી કેરી સાદી દસ રતલી પારસલની થી. ૯-૯ પોસ્ટેજ સાથે રોકડથી ડીસેમ્બરની અખવચેથી મળશે. માટે તાઈટે લખો.

Maarmans (Pty.) Ltd.
P. O. Box 26, Phone 128
(Brits, Transvaal.)

લગ્ન પ્રસંગો માટે

અમને મળો.

મુરતી જમણના અને સ્પેસલીસ્ટ છીએ.

શ્રી કેપીટનની અંગત દેખરેખ નીચે યુનીયનના અને રોડેસીયાના કોઇ પણ ભાગમાં તમારે મુઠાએ આવી રસોઈ કરવાનો અમે કન્ફાઈડ લઈશું.

કેપીટનના બાલકની હોટેલ

(ધી કોર્નર સીઠાઈ હાઉસ)

એ અને વિક્ટોરીયા સ્ટ્રીટના ખુણાપર - ડરબન.

ફોન નંબર ૨૩૪૧૪

ટેલીગ્રામ : KAPITAN.

ધીરુભાઈ પી. નાયક

લુકકીપર, સુસાઈરી, વીમાનાં અને જનરલ એજન્ટ

ઈન્ડિસ્તાન અન્ડર ટુનીયાના ડોર્સ પણ ભાગની હવાઈ ફરિયાદ અન્ડર જમીન માર્ગે મુસાફરી કરવા ઘેર ઘેમાં અમારી મારફતે છૂટાં કરો.

ઈન્ડોની, આબ, ચોરી, હુલ્લડ, અલ્સમાત, પ્યેટઆસ, વિગેરેના વીમા અમે ઉતારાની આપીએ છીએ.

ઈન્ફમટેક્સ, પરસનલ ટેક્સ, ડિઆબના ચોપડા લખાવવા રેવન્યુ ક્લીયરન્સ સર્ટીફિકેટ કે વેપારના લાયસેન્સો. પાસપોર્ટ તેમજ ઇમીગ્રેશનને લગતી બાબતોમાં કંઈ પણ ફી લીધા વિના અમે મફત સલાહ આપીએ છીએ.

રેશનલ મ્યુચ્યુઅલ વાર્ષિક એસોસીએશન એન્ડ આરટૂલીયા અને થોઈંગાવર ઈન્ટરન્યુરન્સ કંપની લીમીટેડના પ્રતિનિધિ.

Phono : 33-9033.

26 Barkly Arcade,

Cor. 38, Market & Diagonal St., J'BURG.

તાજું ઉમદા ફરૂટ

આંબા અળખ, લીલી અળખ, રતાળ અને મુરજીની જોસમ ચાલુ છે. આદુ બજાર ભાવ, લસણ બજાર ભાવ, પાપડ નંબર ૧ શી. ૧૦, નંબર ૨ શી. ૮ ૧૦૦.

કપુરી અને ચેવલી પાન બજાર ભાવ, પોરટેજ લુઈ. બારકોટ ગોલ શી. ૧૦-૬ લાંબી અને સ્કેવર બારકોટ શી. ૧૧-૬ ડબલ.

રોડેસીયા, ન્યાસાલેન્ડ અને બેલજીયન કોંગોના આરડરો ઉપર પુરવઠા ધ્યાન આપી કોઈ પણ વસ્તુ પરમીટ હટાવી મોકલશું.

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) LTD.

WHOLESALE FRUIT MERCHANTS

P. G. Box 251. DURBAN.

ફરનીચર! ફરનીચર!! ફરનીચર!!!

બેડરૂમ સુટ, ડાઇનીંગરૂમ સુટ, વોઈંગીબ, ડરેસીંગ ચેસ્ટ, સાર્ફેડ બોર્ડ ઓફીસ ડેસ્ક, લુક કેસ, ટેબલ, તલન કીકાયત બાવે ખરીદી શકશો. તમે પધારી લાભ લેવા ચુકશો નહિ.

—બોક્સ, ટેબલ અને કીચન હરેસર—

એ હમારી દેખરેખ નીચે તઈયાર થાય છે. તેનો સ્ટોક હમેશાં તઈયાર રહે છે. માત્ર રોહાં ભાવના પ્રાઈસ લીસ્ટ મંગાવો અને વેપાર આગલ વધારો.

L. MISTRY

51 BREE STREET, BURGERSDORP. J'BURG.

PHONE 33-4691.

BOX 2526.

હીંદની મોટામાં મોટી વિમાની કમ્પની તમારી સેવામાં

—ધી—

ન્યુ ઇન્ડીયા ઇન્ટરન્યુરન્સ

કંપની લીમીટેડ

સાઉથ આફ્રિકાના એકજ મુખ્ય પ્રતિનિધિ

રૂસ્તમજી બલભાઈ રૂસ્તમજી

૧૪૦ કવીન સ્ટ્રીટ,

ડરબન — નાટાલ.

સેવા અને નિર્ભયતા

માટે અમને મળો.

અધી જાતના વિમાઓ અમે ઉતારીએ છીએ.

પી. ઓ. બોક્સ ૧૬૧૦.

રેસીડેન્સ : ૧૧૧ ઇલેવનથ એવન્યુ,

ડરબન.

ટેલીફોન:

ઓફીસ : ૨૫૮૪૫

રેસીડેન્સ : ૩૬૪૧૩.

સામાજિક ખબરો

શ્રી ટ્રાંસવાલ હોંદુ વેલ્ફેર ટ્રસ્ટ ફંડ

ઉપરોક્ત ફંડની સ્થાપનાના વિચારો ૧૯૫૭-૫૮ની જનસરના મતિમાન થયા હતા. પરંતુ ત્યારપછી કોઈ પણ સક્રીય પમલાં લેવામાં ન હતાં. હવે ફરી ૧૯૫૯-૬૦ની જનસરની ઘટઆત યથ સુધી છે. ત્યારે જે જે હોંદુ ભાઈ બેનોને ત્યાં લગન પ્રસંગ આવે ત્યારે જમણવાર જેવા મોટા ખર્ચ ન કરતાં લગન સાદાપથી ઉભવી ઉપરોક્ત ફંડમાં ભેટ આપવા ખાસ વિનંતિ છે. વળી જે ભાઈઓ ખર્ચ કરવામાં પીછે હઠ નજ કરવા ચાહતા હોય તેઓ તે આ ફંડમાં ખૂબ મોટી ભેટ ઉદાર હાથે આપી આ જનહિતની પ્રવૃત્તિને ખૂબ જ વેચ આપી શકશે.

લગન પ્રસંગો, અન્ય શુભ પ્રસંગો-જેવાં કે પુત્ર-પુત્રી જન્મ-અને મરણ પાછળ સ્વર્ગસ્થના પુણ્યાર્થે, ચાલતી આવેલી રૂઠિ અને પ્રથાને આધીન યથ ખર્ચ કરવા કરતાં કોઈક વિચારપુર્વક, સ્વધર્મના વિચાર કરી ઉપરોક્ત ફંડ માં ઉદાર હાથે દાન-ભેટ કરવામાં આવશે તેા ટુંક મમલમાં જ તેનું મદાન શુભ ફળ જોવાને સૌ બાગ્ય શાળી ધરો શ્રી નિઃશંક છે.

આ ફંડની મુળ રકમ કાલમ ગખી માત્ર તેની આવકમાંથી હોંદુ જાતિના વિકાસ માટે મોડપણ્ય જાતના બેદબાવ વગર વિવિધ પ્રકારે ઉપયોગ કરવાને આશય છે.

આ ફંડ સ્થાપનાનું ધ્યેય, હોંદુ જાતિની ધાર્મિક, સામાજિક, સાંસ્કૃતિક અને શૈક્ષણિક ઉન્નતિ યથ થશે એવાં પમલાં લેવાનું છે.

આ ફંડમાં આપનારાઓ માંથી જ એક સમીતી નીમવામાં આવશે. આ ફંડની કાર્યવાહીમાં મોડ પણ્ય જાતના જાતીય, પ્રાંતીય કે સાંપ્ર દાયિક ભેદ રહેશે નહીં. એટલે કે ગુજરાતી, હોંદુજાતની તામ્રીલ વગેરે દરેક હોંદુ ભાઈ બેન તેમાં ભાગ લઈ શકશે. પરચીસ હાતાઓ યતાં તેની મીટીંગ બોલાવવામાં આવશે. તેમાં બપવરિયત સક્રીય કામકાજની યોજના નો વિચાર થશે.

કામ ચલાવે સંચાલકો: શ્રી ન.યુ. ભાઈ મોતીરામ મીસ્ત્રી, પરજીભાઈ મંછાભાઈ પરેલ, બુલાભાઈ પ્રેમજી, ઉમિયાશંકર જોખાકર.

ઉપરોક્ત ફંડમાં નીચે જુલખની રકમ પ્રાર્થ થઈ છે શ્રી નાયુભાઈ મોતીરામ મીસ્ત્રી (મારતર ખવસ) જોદાનીસખર્મ. પુત્રો મનોરમાનાં લગન તા. ૪-૫-૫૮ અને પુત્ર ધીરજલાલનાં લગન તા. ૫-૫-૫૮ પ્રસંગે ભેટ પા. ૧૦૧-૦૦-૦.

શ્રી બુલાભાઈ પ્રેમજી મીસ્ત્રી, ખીટસ પુત્ર શાંતીલાલનાં લગન તા. ૪-૫-૫૮ પ્રસંગે ભેટ, પા. ૫૧-૦૦-૦.

શ્રી પરજીભાઈ મંછાભાઈ પરેલ, જોદાનીસખર્મ પુત્ર જીવણભાઈનાં લગન તા. ૬-૧૨-૫૮ પ્રસંગે, ભેટ પા. ૧૫-૧૫-૦.

શ્રી ઉમિયાશંકર મ. જોખાકર, જોદાનીસખર્મ, સ્વદેશાગમન પ્રસંગે ખુશાલી માં ભેટ પા. ૨૬-૫-૦

શ્રી બુલાભાઈ રજુકોડજી પરેલ, જોદાનીસખર્મ, પુત્રી સુશીલાનાં લગન તા. ૨૬-૫-૫૭ પ્રસંગે ભેટ પા. ૧૫-૧૫-૦.

અનુકરણીય લગન

જોદાનીસખર્મના મુનસાડ નિવાસી શ્રી પરજીભાઈ મંછાભાઈ પરેલના પુત્ર ચિ. જીવણભાઈના શુભ લગન, જોખર્મ ના કાઠીઆવાડી નિવાસી શ્રી રજુકોડ ભાઈ ફુલબાઈ પરેલની પુત્રી ચિ. કુસુમબેન સાથે, રવિવાર, તા. ૭-૧૨-૫૯ના રોજ, કન્યાના ભાઈ ડાહ્યા ભાઈ રજુકોડભાઈના નિવાસ સ્થાને પણી જ સાદાપથી પાંચ પચ્ચીસ લાખ બેનોની દાંજરીમાં થયા છે. આ પ્રસંગે વરપક્ષ તરફથી જનમાં પણ્ય વરના મામા, ભાઈ બેનો, એક બે મીત્રો સિવાય મોડ ન હતું. લગન વિધિ શ્રી ઉમિયાશંકર જોખાકરના હસ્તે યથ હતી. ધાર્મિક વિધિ દરમી પાન પુર્ણ શાંતી હતી. લગન વિધિનું રહસ્ય-પ્રતિજ્ઞા વગેરે સ્પષ્ટપણે વરકન્યાને સમજાવવામાં આવ્યા હતા. ઉલ્લે સર્ગો સનેહીઓ અને અન્ય શુભેચ્છોના શુભાશિયોના સંદેશોના વાંચવામાં આવ્યાં હતાં, બંને પક્ષ તરફથી જીદી જીદી સંસ્થાઓને દાન આપવામાં આવ્યાં છે.

આપણા હોંદુ સમાજમાં લગન પ્રસંગે થતી ધ.મધુમ, મોટા રિવાજો અને મોટા જમણવારોના મોઢ તજ બંને પક્ષોએ જે અનુકરણીય પમલાં ભયું છે તે ખરેખર ધન્યતાને પાત્ર છે.

શ્રી ઉમિયાશંકર જોખાકરનું સ્વદેશાગમન

શ્રી ઉમિયાશંકર જોખાકર, તેમના વૃદ્ધ પિતાશ્રી અને કુટુંબી જનોના સ્થાનાર્થે એકાદ વર્ષ માટે તેમના કુટુંબ સાથે રહેવા જઈ રહ્યાં છે, આ પ્રસંગે તેમને શુભાશિય પહવવા શ્રી માં. બા. વિલાલ, ટ્રાંસવાલ ગુજરાતી શિક્ષક સંઘ અને ટ્રાંસવાલ ભારતીય મહીલા

મંડળ તરફથી વિદાયસત્કારનો કાર્યક્રમ યોજવામાં આવ્યો હતો. તેમના નવ વર્ષના અગેના વસવાટ દરમીયાન તેમણે હોંદુ જાતિમાં ધાર્મિક સામાજિક અને શૈક્ષણિક વિકાસ માટે કીકકીક પ્રયત્ન કર્યો છે તે માટે ઉપરોક્ત સંસ્થાઓ તરફથી તેમને લેખિત માનપત્રો અપાઈ કરવામાં આવ્યા છે. એઓ જન્યુ-આરીમાં સ્ટીમર કર્ગળમાં સ્વદેશ જવા ઉપડી જનાર છે. અમે એની સફર સફળ ધવળીએ બીએ.

શ્રી મોતીરામ મીસ્ત્રીનું અવસાન

જોદાનીસખર્મ, મારટર ખવસની પેઢીના વેરમા નિવાસી શ્રી નાયુભાઈ મોતીરામ મીસ્ત્રીના પિતા તા. ૧૪-૧૨-૫૯ રવીવારના રોજ બપેરે ૨-૩૦ વાગે એકાએક એમના કુટુંબીજનોની દાંજરીમાં ૯૫ વર્ષ નેટલી વયે અવસાન પામ્યા છે. સહજતની સમયાન યાત્રામાં સર્ગો સનેહી મિત્રોએ દુર દુરથી પધારી એમને અંતીમ માન આપ્યું હતું. સહજત છેલ્લા તેર વર્ષથી એમનાં ધર્મપત્ની સાથે જોદાનીસખર્મ એમના એકના એક પુત્ર શ્રી નાયુભાઈ સાથે રહેતા હતા. સહજત એમની પાછળ પત્ની, પુત્ર-પૌત્રી અને પ્રપૌત્રોનું

વિશાળ કુટુંબ મુકી થયા છે. એમના આત્માની શાંતી માટે પ્રાર્થના, બજન-કીર્તન વિગેરે કરવામાં આવ્યા હતા.

આ પ્રસંગે સર્ગો સનેહી અને મિત્રો તરફથી રીય-પુષ્પાંજલિને સ્થાને અમુક રકમ આપવામાં આવી હતી. જે રકમ ડરખનના રામકૃષ્ણ સેન્ટરના લાભાર્થે મોકલવામાં આવી છે. ઉપરાંત સહજતના પુણ્યાર્થે એમના સુપુત્ર શ્રી નાયુભાઈએ તાજેતરમાં ચરૂ થયેલા શ્રી ટ્રાંસવાલ હોંદુ વેલ્ફેર ટ્રસ્ટ ફંડમાં પા. ૫૧ની રકમ દાન તરીકે આપી છે. એ ઉપરાંત અન્ય સંસ્થાઓને સારી જેવી રકમ દાન તરીકે આપવામાં આવી છે. સહજતના આત્માને ચિરશાંતી મળે એજ અમારી પ્રાર્થના.

આભાર

અમારા સહજત પિતાશ્રીના અવસાન પ્રસંગે જે જે ભાઈબેનોએ દુર દુરથી પધારી સમયાનયાત્રામાં દાંજરી આપી, તેમજ તાર-ટપાલ સંદેશોમાં પાડવી અમારા કુટુંબ પ્રત્યે જે સહાનુભૂતિ અને દીલસોજી દર્શાવ્યા છે તે સૌને આ પત્રદારા દાર્દીક આનીએ બીએ.

નાયુભાઈ મોતીરામ મીસ્ત્રી અને કુટુંબીજનો.

* રેમિંગટન
* પોર્ટેબલ
* ગુજરાતી ટાઈપરાઈટર

નવું રેમિંગટન ગુજરાતી પોર્ટેબલ ટાઈપરાઈટર સ્ટેડર મોડલનું ઘણું સુંદર કામ આપે છે.

ગુજરાતીઓ માટે ઉત્તમ સાધન
આમાં અનુભવોથી ઘણા સુધારા વધારા કરવામાં આવ્યા છે અને ઘણી સરળ રીતે ટાઈપ કરી શકાય છે. રેમિંગટન તમને ગેરેટ્ટી આપે છે. આજ સુધી આ કરતાં સાફ ટાઈપરાઈટર બનાવવામાં નથી આવ્યું.

ભાવ પા. ૪૧-૧૦-૦થી ઉપર
ક્રીમત ચુકવવા સરળ શરતો
ફોન: ૬૭૧૩૨
નેશનલ ઓફીસ સપ્લાયરસ
૭૬ વિક્ટોરીયા સ્ટ્રીટ, — ડરખન.

વાતા

જીવન સન્ધ્યા

રાજીવ બાલુ ૩૫ વરસની ઉંમરે વિધુર થયા હતાં. જે અવસ્થામાં તેઓ ખુબ સ્વર્ગી, પરિશ્રમી અને સ્વસ્થ હતાં તેથી તેઓ જીવનમાં ૨૫-૨૬ના લાભતા. એમની પ્રેમાળ પત્ની બે પુત્ર અને બે પુત્રીઓ પોતાની સ્મૃતિરૂપે પોતાના પતીને સોંપી સદા માટે આ સંસારમાંથી વિદાય થઈ હતી. પત્નીના સ્નેહને લઈ અને બાળકોના પ્રેમને વિચારી અનેક મામા અને અનેક દયાથી છતાં રાજીવ બાલુ ફરી પરસ્પૃષ્ટ ન હતાં.

બાળકો, પિતા, દાદીમા તથા કુટુંબના બીજા સભ્યોની મીઠી છાયામાં પ્રેમથી અને આનંદથી ઉછરતાં હતાં. આથી રાજીવ બાલુને ખાસ કાંઈ અભાવ જણાયો નહીં તેઓ પોતાની જમીનદારીના કાર્યમાં મગ્ન રહેતા અને દુરસદના વખતમાં વાંચન અને અધ્યયન કરતાં. ઉપરથી જોતા કોઈને તેમના જીવનમાં કશાનેજ અભાવ ન જણાવે અને ખાસ તો એ બીના છે કે રાજીવ બાલુના હૃદયને તળાએ શું પડ્યું છે એની કોઈનેજ કદી ખબર નહોતી થઈ.

અંધકારમાં પ્રકાશનું એક કીરણ એમની આંખો પર પડ્યું અને રાજીવ બાલુએ આંખો ઉઘાડી અંધકાર ધણી ફેલાવેો હતો, અને એમની મોટી પુત્રી દીવા સમયાની આરડામાં મુકવા આવી હતી. દીવા સ્ટુલ પર મુકી એની આંધે એકે છાપુ મુકતી હતી જેથી ઉપતા પિતાને કાંઈ તકલીફ ન પડે. આમ કરતાં દિવાનો પ્રકાશ જીવાના મુખ પર છવાયો હતો. રાજીવ બાલુએ જોયું કે, ૩૬ વર્ષની ઉંમરે જ એમની વિધવા ડિકરી સાથે જુદા જેવી દેખાય છે...એમના દિલના ઉડાણમાંથી એક ઘેરો નિશ્વાસ બહાર પડ્યો. જીવાનું વૈધવ્ય એમના જીવનને હમેશા દુઃખ દેતો એક જન્મ હતો. જીવાએ પુછ્યું,—આપણું દુઃખ લાવું?

“પછી લાવજે મેટા! મારી પાસે થોડુંક ખેસ.” પીતાને કંઈ બારે હતો. જીવા તેમના પલંગ પાસે બીજાલેલી ચટાઈ પર બેઠી. રાજીવ બાલુ થોડીવાર જ સામે જોતા રવા પછી ધીમે રહીને કહ્યું “મેટા જીવા વિરેન્દ્રને રજા નહીં મળી હોય એમ લાગે છે.” જીવાનું મન ધડકવા લાગ્યું. વિરેન્દ્ર ૩૦૫૫ટી હમેશટરનું કામ અજમેરમાં કરતો હતો અને નાનો હરેન્દ્ર એમ. બી. બી. એસ. યઈ બનારસ રહેતો હતો. બન્ને બાઈઓએ બંગાલાએ ચપ્પા હતાં કારો ખરીદી હતી. પરંતુ પહેલા છ આડ મહીને ઘેર આવતાં. પછુ તેમની પત્નીને મામડું પસંદ નહોતું. વળી

જીવા વિધવા થયા પછી આશ્રય લિન યતાં પીતાને ઘેર આવી એ પછુ બાબીઓને પસંદ નહોતું. અને તેથી આ બાલુ આવજુંજ મુકી ઠીધ.

પુત્રો અને વહુઓ તથા નાની બેન આશાલતા બધાનેજ એમ હતું કે જીવા ચાલાઈ કરી પોતાની દીન સ્થીતીનો લાભ ઉઠાવી પિતાજીને પોતાના કલામાં રાખે છે. આશાલતા ધણી શ્રીમંત પત્નીની પત્ની હતી. આથી તે બાઈઓને લાં જતી અને પાછી સાસરે ચાલી જતી. કહેતી કે મામડામાં એના બાળકોને નથી કાવતું

રાજીવ બાલુ આ બધુ જાણતાં તેમના હૃદયમાં દુઃખ થતું પછુ કદી તેઓ એક શબ્દ પછુ આ વિશે ઉચ્ચારતાં નહીં.

જીવાએ ધીમે અવાજે સંકોચે સાથે જણાવ્યું કે, “મેં પત્ર તો લખ્યો હતો પછુ હજી જવાબ નથી. કહોતો પાછો લખું હરેન્દ્ર કદાચ આવે તો?”

એક ઉડો નિશ્વાસ નાખી રાજીવ બાલુએ વિવધાંતર ક્યું. “ના ના કું કાંઈ માંદો થોડોક જ છું. આ તો વૃક્તવને લીધે નબળાઈ જણાય છે. વળી હરેન્દ્રની દવા મને માફક પછુ નથી આવતી. મને તો આમુર્વેદની દવા પર વિશ્વાસ છે. મારે તો વૈજ્ઞાન હીક છે.”

અમા વરસથી રાજીવ બાલુ હૃદય રોમથી પીડાતાં હતાં. ગામડાના વૈજ્ઞાન એમની દવા કરતાં. ક્યારેક તેઓ તેમની પાસે આવી ગીતા આદી ધર્મ ગ્રંથોનું વાંચન ચર્ચા વિગેરે કરતાં અને સમય આનંદમાં પસાર કરતાં.

થોડી મુપકાઈ બાદ રાજીવ બાલુએ કહ્યું “અન્ય હમે ધણી મોટા થયેો હશે. ઇન્જા હતી કે એની જનોઈ ની વીધી આજ ધરના જીના પુરાણ આંગણમાં થાય.” અન્ય એમને સૌથી મોટા પૌત્ર હતો જીવા અપરાધીની જેમ ચુપ રહી. પોતાના બાઈઓ ના કાનમાં બાબીઓએ હમેશા રેડલા અરથી જે પરી વર્તન થયું હતું તેથી તે વાકેફ હતી. પરંતુ તેના પતિના મરણ બાદ સાસરામાં તેને માટે આશ્રય ન રહ્યો. સંતાન હતું નહીં. પછી એ મહીયર ન આવે તો ક્યાં જીવ? એશીયાળા જીવગીની કર્યુતાએ તેની આંખ બીની કરી. રાજીવ બાલુએ તે જોયું અને વિવધાંતર કરતાં કહ્યું “મેટા જીવ દુઃખ અને દવા લાવો.”

જીવા મધ. રાજીવ બાલુ બારીમાંથી બહાર આકાશ તરફ જોતા રવા. બીજાની ચમકી રહી હતી. દેડકાઓના નાંદ માજી રવાં હતાં. અંધકાર અને યુનવતાં ચારે ઠેર પચરાઈ હતી.

રાજીવ બાલુ આંખની મીઠી પડમા રવા. બંધ આંખોના પડમા પાછળ ગત પત્નીની સ્મૃતીઓ, બાળકોના જન્મથી માંડી પત્નીના મરણ બાદ તેમના ઉછેરના અનેક સ્મરણો, તેમના મુખ માટે ઉઠાવેલા અનેક કપો, બહાવવા પાછળ લીધેલી મહેનત, વિગેરેના ચિત્રો એક પછી એક માનસ પટ પર છવાયા. પછી આવી પૌત્રો તથા પૌત્રીઓની સ્મૃતીઓ. મનમાં થતું કે આજે ફરી પુત્ર પુત્રીઓ પુત્રવધુઓ જન્મ્યા અને તેમના બાળકોથી આ ઘર ફરી શુંજ ઉઠે...તેઓ જાણતાં હતાં કે આવી ઇન્જામાં કાંઈજ સાર નથી. છતાં હમેશના ધીર મંબીર રાજીવ બાલુ આજે બાળકની જેમ અધીર બન્યાં હતાં.

દેડલાક દિવસો બાદ વાલો દુર થયા હતાં, બપોર પછી એમ જણાવું હતું કે ઘણા દિવસ પછી અતિથીના વિદાય બાદ મુનકાર છવાયો છે. રાજીવ બાલુ તેમની પ્રિય પત્નીની રોમ સૈટયા પર આગ પડયા હતાં.

પોરટ મેનને અવાજ સાંભળ્યો. રાજીવ બાલુના મુખ પર ઉત્કંટા છવાઈ મધ. એમની જગીરદારીની દેખરેખ રાખનાર મુનીમજી હાથમાં ટપાલનો થોકડો લઈ દાખલ થયા.

“મોટાના પત્રો છે સ્યામ” રાજીવ બાલુએ અધીર અને ઉત્સુક મને પુછ્યું. સ્યામજીએ પત્રો તપાસતા એમાંથી એક જુદો તારવી જણાવ્યું “મોટા બાઈનો પત્ર છે કાઢાજી.”

રાજીવે ક્ષીણ સ્વરમાં કહ્યું “તુંજ વાંચી સાંભળાવ.”

જોણે તેઓ આશા બંધ થાય એ ડરથી પોતે નહોતા વાંચવા માંગતા. પછુ આશા બંધ થવાની જ હતી. વિરેન્દ્રે લખ્યું હતું કે, “હાલમાં મારે જરૂરી કામ છે તેથી આવી શકાય તેમ નથી. બાળકોને આવા વરસાદના દિવસમાં મામડામાં મોકલી માંદ પાડવા હીક નહીં. ત્યાંને રસ્તો સારો ન હોવાથી કાર આવી ન શકે. આપ અહીં આવો દવા માફ અહીં કરી શકારો. વિગેરે.”

રાજીવ બાલુના કપાળ પર ત્રણ દેખાઓ ઉપસી આવી. જે ત્રણ દિવસ પહેલા એમના ડોકટર પુત્રને પત્ર પછુ હતો. “નાની વહુ અસ્વસ્થ છે, બન્ન પ્રેશર કાંઈક વધારે રહે છે. આથી અમે ન આવી શકીએ મારે તમે તુરંત અહીં આવો. અહીં દવા દારૂની સુંદર ગોઠવણ કરી શકારો.”

શુષ્ક ભાવે રાજીવ બાલુએ સ્યામજી ને કહ્યું પત્ર અહીં મુકી તું તારે કામે જા.

મહેકી રહી હતી એમને માદે આવ્યું તેમની પત્ની પછુ હમેશા વત તપ કરતી. મરણ પહેલાના દિવસોમાં સંતાનની મંજલ કામનાં માટે પત્નીએ કાંઈક વત લીધુ હતું એ માદે આવ્યું મંદવાડમાં કષ્ટ થતું હતું રાગને દુમલો થતો છતાં વત નજ તોડ્યું.

ખીજાજીને પોતે કહ્યું હતું. “આવા વતોથી શું થશે? શું એમ માને છે કે, આમ કરવાથી બાળકો માથાપત્ની પુજા કરશે?”

પત્નીના મુખ પર મધુર હાસ્ય છવાયું. પુત્રે કે ન, પુત્રે માથાપત્ની મમતા પોતાનું કાર્ય કરી લે છે. દુનીયામાં અવજી કુમાર એકજ થયેો પછુ મા અધીજ સરખી હોય છે.

રાજીવ બાલુ જેમ જેમ વિચારતાં તેમ તેમ તેમના સ્મૃતી પટ પર એક એક ચિત્રો આવતાં અયા. અને તેમની આંખો બીની યઈ. તેમને પોતાનેજ આશ્ચર્ય થયું. તેઓ મબીર સંબંધી અને મીત ભાષી હતાં ન કીશોરની ચંચળતા એમને અડધી શકી ન ધીવનની ઉચ્છંખલતા, પછુ આજ આ વૃક્તવમાં એમનું મન, ખબર નહીં કેમ આટલું ભાવીક ફેગ બની ઉઠ્યું? જેઓ હમેશા ખીજાને આધાર આપતાં તે આજે ખીજાને આધાર ઇન્જા હતાં. રાજીવ બાલુ જાણે યાકી અયા હતાં.

“કેમ છે રાજીવ બાલુ?” વૈજ્ઞાએ દાખલ થતાં યતાં ખબર પુછી. એકલવાયા જીવનમાંથી થોડી મુકતી મળશે એ વિચારેજ રાજીવ બાલુને તાઝગી મળી. “આવો આવો વૈજ્ઞા બેસો હીક છે. આજે જરા બેચેની આઈ જણાય છે.”

હસતે મુખે ઉદ્ગ્રાસથી વૈજ્ઞાએ નાડી તપાસવા હાથ હાથમાં લીધા. પછુ તરત મંબીરતાં છવાઈ મધ. તેઓએ પુછ્યું “કેમ હરેન્દ્ર કે વિરેન્દ્ર કોઈ આબ્યા નથી?”

“મોટાને ક્યાંક કામ પર જવાનું છે. અને નાનાને ત્યાં રોમનું ધર. વળી ચોમાસામાં ડોકટર વૈજ્ઞાને વેપાર ખુબ ચાલે.” ખુબ જોરથી હસતાં હસતાં રાજીવ બાલુ બોલ્યા. આ હાસ્ય હૃદયનું નહોતું એ જોનારને તુરંત જણાઈ આવ્યું.

આમ છતાં વૈજ્ઞાએ મંબીર ભાવે કહ્યું “તો પપ્પી તમેજ તેમને ત્યાં જવાની તક્યારી કરો. ત્યાં મોટા મોટા ડોકટરો હશે. સારો ઇલાજ કરાવી જલદી સારા થઈને આવો.”

માણ્યું જીવાનીમાં અહીં રાજ કયું. આ વૃક્ષ શરીરે ડેટલાએ લોહો માથે હળા મળી બાહ્યારો અને માયા મમતાં માંધી. આ દિવાનખાનામાં બેઠા બેઠા કાંઈ, ડેટલીએ રમૂતીએને વાગેળી દવે જીવનની સંધ્યા વખતે આ ધર, આ ગામ, અને આ મામના લોહોની મમતાં કેમ છોડુ ?"

"વા શું કામ આમ બેલો છો? હજી તો ધન્યા વર્ષો સુધી તમારે અહીં રહેવાનું છે. હું તમારાથી પાંચ વર્ષ મોટો છું. મને લાગે છે એકાદ દીકરા પાસે જવું સાંજે વડુ સેવા કરશે પૈત્રો..."

રાજીવ બાણુના મુખ પરનું દારમ જોઈ વેલ યુવ ધક ગયા. જવાખમાં તેમના રવભાવ પ્રમાણે તેઓએ ફક્ત એટલું જ કહ્યું "હીક વિચારીય"

ગવજ પછી અહીં તહીની વાતો કરી અને ગયા ફરી એજ એક લવાયું જીવન.

રાજીવ બાણુના મનમાં અને શરીર માં જલ્દી એક પીડા ઉઠી. આને કાંઈ જ કામ નથી. ડેખને માટે કશું કરવાનું નથી. તેઓને પોતાની તમામ ફરજો પૂર્ણ કરી છે. પણ આને એવી આકાંક્ષા જાગી છે કે કોઈક મમતાથી તેમને માથે દાય ફેરવે, કોઈ એમની ચીંતા કરે, પ્રેમથી સેવા કરે. ઉપાની આદર અને પ્રેમ ભરી સેવા એમને દુઃખદ યજ પડતી એમને યુગલાવી મુકતી ઉપા પોતાને અપરાધી માને છે. એ નથી જાણતી કે તે ન આવી હોત તો પશુ...

આંખોમાંથી આંસુ સરી પડ્યા. ધણીવાર સુધી તેઓ એમજ આંસુ સારતા પડી રહ્યા. ધણીવાર પછી આંખ ઉઘાડી તો તેમને જીવો નોકર મંગલ પલંગની પાંગતે ઉદાસ અને દુઃખીત મનથી તેમની તરફ જોઈ રહ્યો હતો. રાજીવ બાણુ પોતાની આ નિખળતાના-પ્રથમ અને કદાચ છેલ્લીજ- પ્રકાશ વાંચી લજજીત થયા.

મંગલે પુછ્યું-શું કાંઈ વધુ કહી શકાય છે. બાણુએ ?"

"આહ" તેઓ શાંતીને શ્વાસ લઈ જોઈયા "હા કાંઈક કહી વધુ લાગે છે. જરા બેસ પાસે"

મંગલ પાસે બેઠો અને પંખો નાંખતાં નાખતાં સમાચાર આપ્યા કે "આપણી સફેદ માથે આને વાહડો આપ્યો છે."

રાજીવ બાણુનું મુખ ચમકી ઉઠ્યું. "હીક તો જરા એને લાલ હું જોવું"

મંગલ વાહડો લઈને આગ્યો.

રાજીવ બાણુનું વાસ્તવ્ય જલ્દી સતધારા એ એના પરજ વરજવા ધરજીવું હતું. પોતાના નાના નાના પૌત્ર પૌત્રીઓ તથા દોહીત્રો પર કદી મન ભરી ખ્યાર નહોતો કરી શક્યા. આને આ મુક પશુ પર દાય ફેરવતાં ફેરવતાં એમને એમ યજુ ક રવખંચ પતની

તેમની આ નાદાનીયતને હસી રહી છે. મંગલ વાહડાને લઈ ચાલ્યો ગયો. આકાશ વાદળોથી ફરી છરાયું હતું. ચકલીઓ ચી : ચી કરતી પોતાના માળાઓ તરફ જઈ રહી હતી. સુના ધરના છાપરા પર કણુતરો બોલી રહ્યાં હતાં.—ચૂટરચૂ ચુ...દુ...રચુ. પુરતકો વાંચવા દવે તેમને નહોતા મમતાં. પહેલા પુરતકો એમનું જીવન હતું ઉપાની મા રાતના ખાર વાજે બાજોને સુવાડી તેમની રાહ જોતી બેઠી દોખ પશુ પોતે પુરતકોમાં કુહવો રહેતા.

હથેનેા દુઃખાવો વધી રહ્યો હતો. એકવાર ચારે બાણુ નજર ફેરતી ઉપા સાથે થોડીવાર રનેહ ભરી વાતો કરી અને ઉપા જતા કરજત બદલી આંખો મીચી દીધી.

* * *

સુના ધરમાં દવે અવર જવર વધી હતી મોટો બાઈ અને નાનાબાઈ પરીવાર સાથે આગ્યા હતાં. કારો દરવાજા પર ઉભી હતી. રાજીવ બાણુનું રાતના અચાનકજ દાટ ફેલ યજ ગયું હતું. સમાચાર મળતાં જ બધા આવી ગયા હતાં વડુએએ રહી રહી આંખો લાલ કરી શોકથી ખીચારી બે દાલ હતી. નામલેાનની સાડી, હાથનેા રેશમી લુમાલ આંસુઓથી બીજાઈ બધા હતાં. અને પુત્રો અનાય યવાનું દુઃખ ખીજ પાસે રડતાં હતાં.

નાની પુત્રી અને જમાઈ દમજીજ આગ્યા અને નાની પુત્રી આશા લતા પીતાના પત્રપર માથુ મુકી કરજ આકંદ કરવા લાગી. નજુદ બોળાઈ માં રડવાની અને કોણે દુઃખ વધારે યજુ છે તે બતાવવાની દરીશાઈ ચાલી બાજોથી ધર છરાજુ હતું. જેમાનેાના સામાનથી જોરડાઓ બરાખા હતાં. વરંડામાં મામના લોહો બેઠા હતાં. વિરેન્દ્ર અને હરેન્દ્ર આ આધાતને ધૈર્યથી સહન કરવા મેશીસ કરી રહ્યા હતાં. છતાં વારંવાર આંખો પર રમાલ ફરી રહ્યા હતાં. જોનારા રાજીવ બાણુના જાગની ધધી કરી રહ્યા હતાં. "બધી રીતે બદુ બાગ્ય શાળી હતાં."

આ વખત દરમ્યાન પિતાના મુખ સામે એકા ટક જોઈ રહેલી ઉપાને જલ્દી એમ લાગ્યું કે, પિતાની ઘેરી મુકો પાછળ દારય છરાયું છે. ફક્ત મંગલની મુખ મુદા કઠોર હતી. એજ પોતાના શેશના એકાકી જીવનને એકલો એકજ સાક્ષી હતો એકવાર એને કહ્યું પશુ ખંદ કે, "પહેલા કોઈ ન આગ્યા દવે બધાનું વહાલ ઉભરાયું" પાસે ઉભેલા ખીજા નોકરોએ એને રોક્યો. કવાંક નવા શેશ સાંભળી જશે. વડુરાણીઓ રડતી રડતી બોલી રહી હતી. ડેટલીએ વાર બાણુજને કહ્યું અમારી પાસે રહેા. જો આગ્યા હોત તો આમ દાટ ફેલ ન યાત... અમને રહેલેથી ખખર પશુ ન આપી

મોટી જોનને એટલુ પશુ ન સુજ્યું! ઉપા શુન્ય યજ બેસી રહી. તે અપરાધી હતી. દાટ ફેલનેા સમય આપી નહોતી શકી. નાની બેને ફુસકા ખાતા ખાતા. કહ્યું—મોટીબેન તમે ખારે મોટી જીલ કરી બાણુજને અહીં રાખવાજ નહોતા જોઈતા.

નાની વડુ પશુ કહી રહી હતી અમારી સાથે રહ્યા હોત તો ધરમાં જ ડોક્ટર હોવાથી આમ કદી ન બનત. શહેરના સૌથી મોટા ડોક્ટર તરીકે એમના પુત્ર મણુખ છે અને તેઓ આમ મરી ગયા...અમને પરાયા સમજ ખખર પશુ ન આપી.

સગા રનેહી અને સાખ પાડેશી પણ રાજીવ બાણુના જિમ્ય પદવી ધરાવતા કમાઉ દોકરોઓની વડુજોના કથનમાં દાએ દા જોળવી રહ્યા હતાં.

છાપામાં ખખર છપાઈ મઠ હતી. અનેક તાર અને પત્રો દીલાસાના આવતાંજ રહ્યા હતાં. અને બાઈઓ તારોમાંથી અમત્વના જુદા મુકતા હતાં. અંતીમ યાત્રા ખુખ દખદખા ભરી કરવાની તધધારીઓ યજ રહી હતી. મામના વયોરુદ પંડીતજીએ કહ્યું બેટા ઉતાવળ કરો ૧૦ વાગ્યા પછી અંતીમ ક્રીયા કરવી ઠીક નથી.

એક કડક નજરે તેમની તરફ જોઈ મોટા-પુત્રે જણાવ્યું "એ બધુ ઠીક છે પણ પ્રાંતના વડા પ્રધાન ન આવે લાં સુધી કંઈ કરી ન શકાય."

પછી નાના બાઈ તરફ ફરી અજોજ માં એમને કહ્યું "હરેન્દ્ર આ વખતે આપણે નાણુનો વિચાર ન કરીએ તો ઠીક મરજુ ક્રીયા સારી રીતે કરવી જોઈશે. તું ડેટલા ખરચી શકશે ?"

કાંઈક મંઠાય સાથે હરેન્દ્રે કહ્યું "મારા ધરમાં હમેશા ખીચારી ડોવાથી હું તો હમેશા નાણુની તાણુ અનુભવુ છું છતાં...છતાં..."

રાજીવ બાણુને આત્મા આ બધુ જોઈ સાંભળી હસી રહ્યો હતો. એમને છેલા થોડા વરસોથી જાગીરદારી ખોટ માં જાય છે એમ બતાવ્યું હતું. અને

બધાનેજ ખ્યાલ હતો કે રાજીવ બાણુ પૈસે ટકે ધસાઈ ગયા છે. ખુદ મુનીમજ પણ એમજ માનતાં. રાજીવ બાણુએ જે દિવસ પર એક પત્ર ઉપાને આપ્યો હતો અને તેના પર લખ્યું હતું કે મારા મરજુ બાદ અંતીમ ક્રીયા પહેલા આ પત્ર જાગીરનેા વહીવટ કરનાર વકીલ જીનેપને આપવો અને બધા સમક્ષ વાંચવો. બધાનેજ ખ્યાલ હતો કે જાગીરી ગીરવી મુકી છે અને તેને હીસાખ વિગેરે હશે.

પશુ જ્યારે વકીલે પત્ર ઉઘાડી વાચ્યો કે મારા અંતીમ ક્રીયા કાંડ માટે ૫૦૦૦ આ સાથે છે અને માફે ૩ કરોડનું નગદ નાણુ અને ૫૦૦ એકરની આ જાગીરી કે જે ખોટે ખોટીજ ગીરખી મુકી હતી તે મારા મરજુ બાદ ઉપાની છે. બાઈઓ અને ખીજા બધામાંથી એક વિધૂતનેા આંચકો પસાર થયો.

અગ્નીદાહ તેમની ધુજા મુજબ થયો. ૧૧મે દીવસે "રાજીવ વૃદ્ધા ગ્રમ" માટે ઉપાને મળેલી તમામ રોકડ રકમ દાન કરી દેવામાં આવી અને પીતાની ધુજા અનુસાર ઉપા તેની દેખરેખ રાખનાર રહી.

સાબાર સ્વીકાર :

- સવેશી દીવાળબાઈ નારજીજ ૨૨-૨-૦૦
- જીજીબાઈ ડાયાબાઈ ૨-૨-૦૦
- નાઈજલ ૨-૨-૦૦
- વલ્લભબાઈ દમાળજી ,, ૨-૨-૦૦
- જીજાબાઈ મકનજી બેથાલ ૨-૨-૦૦

જીકકીર્ણિજ, ધનકમ ટેકસ રીટન્સ, લાઈસેન્સીંગ, રેવન્યુ કમીશનર અને ધનસ્થોરન્સ માટે મળો :

આર. વીકુલ ૧૨ આકંલી આર્કેડ, ૩૮ માર્કેટ સ્ટ્રીટ, કોરનાર ડાયગોનલ અને માર્કેટ સ્ટ્રીટ, જોહાનીસબર્ગ, ફોન ૩૩-૨૬૫૪.

માથે બાંધવાની રીયાન અને વેણીઓ

મખમલ, સાટીન, ટાફેટા સીકકની, રીબન અનેક વંજ, ડીઝાઇન અને સાઈઝમાં મળશે, લગ્ન મંગલ અને મોટર રાજીવારવા માટે જરૂરબાંધ રીયાનેા મળી શકશે.

બચ્ચાં માટે મખમલ, અને રેસમ તથા ફેક્ટની ટોપીઓ કીકાયત બાવે બનાવી આપવામાં આવશે.

અંબોટે બાંધવા મખમલ, રેસમ, કોટન વિગેરેનાં કુલોની વંજ રંગની વેણીઓ અને અનેક પ્રકારના બ્રોચર્સ મળશે.

ટેબલ પર મુકવા માટે પલાસટીકના સુંદર કુલો મળશે:

ટેકાણું : માખરો હેટ્સ (ખો.) લી.
 લેડીઝ એન્ડ ચીલ્ડ્રન્સ હેટ મેન્યુફેક્ચરર,
 ફોન : ૩૩૫-૩૬૯૨ પહેલે માળે, બોક્સ પરપાઠ.
 આરટી મેન્સન્સ — ૩૩ વેસ્ટ સ્ટ્રીટ, — જોહાનીસબર્ગ.

બી-આઇ

મુખ્ય કરાંચી અને ઇસ્ટ
આફ્રીકાના બંદરો વચ્ચે
મુસાફરી કરે છે.

સ્ટીમર કપાલા સ્ટેમી ડીસેમ્બર, રજીસ્ટ્રેશન આવશે.
અને ૪થી જાન્યુવારી ૧૯૬૦ના ઉપરશે.

મુખ્ય અથવા કરાંચીનું બાહું.

ફર્સ્ટ ક્લાસ	એક	બોસાઈ	વગર	પા. ૬૨-૦-૦
સેકન્ડ ક્લાસ	"	"	"	પા. ૧૦-૧૫-૦
થર્ડ ક્લાસ	"	"	"	પા. ૩૧-૧૦-૦

ગાર્મિન્ટરી સ્પેશીયલ

નોન-વેજિટેરીયન	પા. ૫-૫-૦	નોન-વેજિટેરીયન	પા. ૧૦-૧૮-૦
વેજિટેરીયન	પા. ૪-૧૦-૦	વેજિટેરીયન	પા. ૧૦-૧૦-૦

વધુ માહિતી માટે મળો યા લખો:

શેખ હિમેદ એન્ડ સન્સ

(પીટી લીમિટેડ.)

૩૯૦ પાઈન સ્ટ્રીટ, — ડરબન.

ટેલીફોન: ૨૦૪૩૨ — ટેલીગ્રાફિક એડ્રેસ "કરામત."

શુભ પ્રસંગો માટે બેટ!

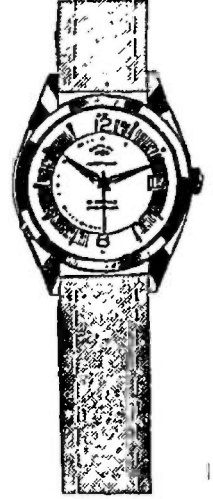
સ્ત્રીઓ અને પુરૂષો માટે

ઘડિયાળ!

૧૭, ૨૧ અને ૨૫ જ્યુલનાં
એટોમેટીક કેલેન્ડર.

- * રોમર
- * ફાઈરી
- * લેડો
- * રૂસર

વિગેરે દરેક જાતનાં ઘડિયાળ.

ઉપરાંત પુરૂષોનાં શર્ટ સુટ, પાયલમા વિ.
તેમજ બાળકોનાં કપડાં.

હોલસેલ ભાવે મળશે

બોક્સ ૫૬૮૮, ફોન: ૮૩૫-૨૬૦૧.

વલ્લભભાઈ બી. પટેલની કું.

૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, બેહાનીસબર્ગ.

શ્રીમતી તહેમી સોરાબજી રસ્તમજી

જીવાવતા આનંદ થાય છે કે તેઓ

નેશનલ મ્યુચ્યુઅલ લાઈફ એસોસિએશન ઓફ ઓસ્ટ્રેલેશીયા લીમિટેડ

સ્થાપના ૧૮૬૯ વિક્ટોરીયા, ઓસ્ટ્રેલિયા

— ના —

પ્રતિનીધી નિમાયા છે

નેશનલ મ્યુચ્યુઅલનો જીવગીનો વિચો એ ખરી બાંધધરી છે.

વધુ વિગત માટે લખો યા મળો:

૧૦૬ મેન્સફીલ્ડ રોડ, — ડરબન.

બોક્સ ૪૭૬,

ટેલીગ્રામ—કેબલ "સોરાબટમ"

ટેલીફોન: ૪૭૮૮૮

૪૭૪૫૩